

Dagbog 21

For perioden
1. januar 2004 til 30. april 2004 inkl.
turen til Thailand og Vietnam

Forord

Denne dagbog er min enogtyvende dagbog der beskriver dagligdagen samt vores ture til Thailand og Vietnam.

Der kan forekomme udtalelser der måske nok er lidt hårde, men det er de tanker jeg havde om denne periode og de mennesker jeg var omgivet af.

Denne dagbog er ikke tiltænkt for at skade nogen, men mere for at fortælle om mit liv og oplevelser.

Der er episoder og oplevelser jeg har valgt ikke at videregive, da disse måske sårer mere end de gavner – både for mig selv, men så sandelig også overfor de involverede parter.

God fornøjelse med læsningen!

Kaj Heydt Jørgensen

Dagbog for perioden 1. januar 2004 – 30. april 2004 inkl. turen til Thailand og Vietnam.

Copyright © Kaj Heydt Jørgensen, Sdr. Felding, Danmark.

Indholdsfortegnelse

2004	Forberedelse til Thailand-/Vietnamsturen
2004	Problemer i skolen
2004	Organisationsændringer i Byggeriets IT
2004	Turen til Thailand og Vietnam

Dagbog for perioden 1. januar 2004 – 30. april 2004

Efter en stille og rolig nytårsaften hos Bolai og Kim, var vi klar til det nye år. Og forude ventede en del store oplevelser / udfordringer samt min 40 års fødselsdag.

Det nye år startede, traditionen tro, med et besøg hos Kirsten og Bjørn i Nordjylland, lørdag den 3. januar, og ligesom de forgangne år, havde vi en utrolig dejlig weekend. Søndag efter morgenmaden kørte vi hjemad mod Sdr. Felding igen.

Søndag aften da jeg fik læst E-mails var der en E-mail fra Annette og Peter i Aalborg. De ville høre om vi kunne komme den efterfølgende weekend, da Olsens også ville komme, og selvfølgelig kunne vi da det, så weekenden efter gik det igen af sted mod Nordjylland, hvor vi havde en forrygende lørdag aften – det var ligesom i "gamle dage". Vi fik en gang god mad med tilhørende god rødvin efterfulgt af en byge bajere, inden vi gik til ro.

Om søndagen fik vi planlagt at den næste sammenkomst skulle være nede hos os, og når der var traktortræk i Herning. Dette kunne Peter og Erik godt tænke sig at opleve. Jeg skulle bare finde datoen – hvilket var hurtigt gjort. Datoen skulle være den 24/25 juli.

Efterhånden var datoen så nær på vores kommende tur til Thailand, at vi skulle til at bestille billetter.

Men det var ikke så nemt endda. Vi forespurgte hos Thai Air, men de var alt for dyre, men fik også den besked at vi lige skulle vente 1 uges tid, da der ville komme en ny prisliste gældende fra april.

I mellemtiden kunne jeg så "surfe" lidt rundt på nettet for at se priser og muligheder for en tur til Vietnam.

I den efterfølgende weekend havde vi besøg af mor og far, hvor vi havde en hyggelig lørdag, og straks om søndagen arbejdede jeg videre med at finde muligheder – og pludselig var den der.

Jysk Rejsebureau havde det jeg søgte, så jeg forfattede straks en mail til dem med vores ønsker, og kunne så kun afvente.

Allerede om mandagen kom der en opringning fra Jysk rejsebureau i København og vi fik ligesom sat tal på vores ønsker. Skulle vi med Thai Air ville det blive knokkel dyrt, men Pia fra Jysk Rejsebureau foreslog os at rejse med China Air, hvilket var meget billigere. Det skulle jeg lige have "tygget" lidt på.

I ugen efter bestilte jeg turen til Thailand samt Vietnam, og vi valgte løsningen med China Air, hvilket vil sige at vi først skulle med KLM fra København til Amsterdam, og fra Amsterdam til Bangkok med China Air. Fra Bangkok skulle jeg flyve videre med Vietnam Airlines til Hanoi. Dermed skulle jeg flyve med 3 nye luftfartsselskaber.

Vores eneste bekymring for turen var den netop udbrudte "fugle influenza" og som havde kostet omkring 10 mennesker livet. Thailand havde aflivet i millioner af høns for at komme sygdommen til livs, men første forholdsregel var at holde sig langt væk fra hønsefarme.

Kaj Jørgensen
Frøerbyvej 25
7280 Sdr. Felding

Ordrenr.: 422507 Afrejsedato: 29-mar-2004 Ekspeditør: Pia Moesgaard
Udskrevet: 02-feb-2004 Side: 1

REJSEPLAN For:

Joergensen/Casper.G.S.Mr	Joergensen/Jesper.H.S.Mr
Joergensen/Kaj.H.Mr	Joergensen/Kaj.H.Mr
JOERGENSEN/KAJ.H.MR	Saengrit/Atchara.Ms

Seg	Sted	Dato	Navn	Nummer	Tid
1	Copenhagen Amsterdam	29-mar-2004	KLM - Royal Dutch Airlines	KL1126	1005 1130
2	Amsterdam Bangkok	29-mar-2004 30-mar-2004	China Airlines	CI0066	1425 0650
3	Bangkok Amsterdam	27-apr-2004	China Airlines	CI0065	0235 0940
4	Amsterdam Copenhagen	27-apr-2004	KLM - Royal Dutch Airlines	KL1131	1450 1610
5	Bangkok Hanoi	30-mar-2004	Vietnam Airlines	VN0830	1400 1550
6	Hanoi Bangkok	09-apr-2004	Vietnam Airlines	VN0831	1110 1300
7	Hanoi Hanoi	30-mar-2004 01-apr-2004	Ankomstpakke på Van Minh Hotel i Hanoi, 2 nætter i		1400

Bemærk

*REJSEPLAN/BILLETTER: Det er den rejsendes ansvar at efterse, at navne, rejsetidspunkter og flynumre i flybilletter er i overensstemmelse med rejseplanen, samt at alle navne er angivet som anført i pas.
 *REJSETIDER: Alle tider, der er opgivet i denne rejseplan er lokaltider.
 *CHECK-IN TID: I Danmark er check-in tiden normalt 1 time før afrejse (EL AL dog 2,5 time). Andre steder varierer check-in tiden. I tvivlstilfælde bør du kontakte udfartsselskabet på destinationen.
 *GENBEKRÆFTELSE: Alle flystrækninger - på nær afrejsen fra Danmark - skal genbekræftes senest 72 timer før de påbegyndes. Dette sker ved, at man lokalt kontakter det pågældende luftfartsselskab. Når reservationen genbekræftes skal du huske at få oplyst check-in tidspunkt, samt flynumre og rejsetider, da de kan være ændret efter billetlens udstedelse.
 *PLADSRESERVATION: De fleste luftfartsselskaber giver mulighed for på forhånd at forespørge om specielle siddepladser. Vi hjælper gerne med sådanne forespørgsler, men kan ikke garantere bestemte pladser.
 *E-MAIL: *Under rejsen kan du komme i kontakt med Jysk Rejsebureau via E-Mail: aarhus@jysk-rejsebureau.dk, copenhagen@jysk-rejsebureau.dk eller aalborg@jysk-rejsebureau.dk

Teknisk arrangør: Jysk Rejsebureau ApS · CVR nr. 16 29 22 81 · Rejsegarantifonden nr. 1015

God Rejse

Skt. Olufs Gade 2-4
DK-8000 Århus C
Tlf. (+45) 86 18 24 88
Fax (+45) 86 18 57 17
Giro 7 38 36 73

Havnegade 53 B
DK-1058 København K
Tlf. (+45) 33 11 16 16
Fax (+45) 33 11 14 40
Giro 4 77 75 49

Jernbanegade 10
DK-9000 Aalborg
Tlf. (+45) 98 12 33 36
Fax (+45) 98 12 33 45
Giro 16 62 94 64

Vestergade 44, 1.
DK-5000 Odense C
Tlf. (+45) 63 12 12 16
Fax (+45) 63 12 12 47

Kaj Jørgensen
Frøerbyvej 25
7280 Sdr. Felding

Ordrenr.: 422507   Afrejsedato: 29-mar-2004   Ekspeditør: Pia Moesgaard
Udskrevet: 02-feb-2004   Side: 2

Seq	Sted	Dato	Navn	Nummer	Tid
8	Hanoi	08-apr-2004	ekstra nat		
	Hanoi	09-apr-2004			
9	Hanoi	01-apr-2004	8 dages trek i det nordøstlige Vietnam inkl. trans		
	Hanoi	08-apr-2004			

Hej Kaj

På grund af en mindre tidsændring med Vietnam airlines fremsendes denne reviderede rejseplan.

Med venlig hilsen

Pia
Jysk Rejsebureau, København

Bemærk

*REJSEPLAN/BILLETTER: Det er den rejsendes ansvar at efterse, at navne, rejsedatoer og flynumre i flybilletter er i overensstemmelse med rejseplanen, samt at alle navne er angivet som anført i pas.

*REJSETIDER: Alle tider, der er opgivet i denne rejseplan er lokaltider.

*CHECK-IN TID: I Danmark er check-in tiden normalt 1 time før afrejse (EL AL dog 2,5 time). Andre steder varierer check-in tiden. I tvivlstilfælde bør du kontakte luftfartsselskabet på destinationen.

*GENBEKRÆFTELSE: Alle flystrækninger - pånær afrejsen fra Danmark - skal genbekræftes senest 72 timer før de påbegyndes. Dette sker ved, at man lokalt kontakter det pågældende luftfartsselskab. Når reservationen genbekræftes skal du huske at få oplyst check-in tidspunkt, samt flynumre og rejsedatoer, da de kan være ændret efter billetens udstedelse.

*PLADSRESERVATION: De fleste luftfartsselskaber giver mulighed for på forhånd at forespørge om specielle siddepladser. Vi hjælper gerne med sådanne forespørgsler, men kan ikke garantere bestemte pladser.

*E-MAIL: *Under rejsen kan du komme i kontakt med Jysk Rejsebureau via E-Mail: aarhus@jysk-rejsebureau.dk, copenhagen@jysk-rejsebureau.dk eller aalborg@jysk-rejsebureau.dk

God Rejse

Teknisk arrangør: Jysk Rejsebureau ApS · CVR nr. 16 29 22 81 · Rejsegarantifonden nr. 1015

Skt. Olufs Gade 2-4
DK-8000 Århus C
Tlf. (+45) 86 18 24 88
Fax (+45) 86 18 57 17
Giro 7 38 36 73

Havnegade 53 B
DK-1058 København K
Tlf. (+45) 33 11 16 16
Fax (+45) 33 11 14 40
Giro 4 77 75 49

Jernbanegade 10
DK-9000 Aalborg
Tlf. (+45) 98 12 33 36
Fax (+45) 98 12 33 45
Giro 16 62 94 64

Vestergade 44, 1.
DK-5000 Odense C
Tlf. (+45) 63 12 12 16
Fax (+45) 63 12 12 47

Jeeptur i Nordøst Vietnam - 8 dage

Travel Agency

< Tilbage til oversigt

Også denne tur er for dem, der gerne vil væk fra turistlinien, og dermed opleve noget af det autentiske Vietnam, men samtidig også ønsker at se nogle af de seværdigheder, som Vietnam er blevet berømt for. Turen byder bl.a. på besøg og sejlads i nationalparken Ba Be Lakes, vandfald og grotter, minoritetslandsbyer og slutter af med Halong Bay og Cat Ba. Denne tur har kort sagt alt, hvad et eventyrløst hjerte kan begære. Varighed: 8 dage.

Dag 1: Hanoi – Ba be lake (220 km)

Afgang fra Van Minh hotel kl. 08.00. På vejen til Ba Be Lake gøres stop ved Thai Nguyen Minority og Culture Museum. På museet udstilles 54 etniske vietnamesiske grupper klædt i deres flotte dragter omkring deres huse. Efter frokost og ankomst til Ba Be Lake besøges Tay Village, som giver et godt indblik af dagligdagen hos det lokale folk. Overnatning i Tay landsbyen i værelser med myggenet, bløde underlagen og tæpper.

Dag 2: Ba Be Lake – Cao Bang (115km – 4 timers kørsel)

Afgang kl. 08.00 med båd til Ba Be Lake (4 timer). Ba Be Lake er en af Nord Vietnams største søer beliggende 145 meter over havets overflade. Søen er omringet af kalkstensbjerge, hvor spændende grotter er blevet dannet. Oplev bl.a. Dau Dang vandfaldet og Poongs grotten samt det fantastiske dyreliv i området. Efter frokost og ankomst til Cao Bang omkring kl. 18.00 indkvartering på Bang Giang hotel (eller Huong Thom hotel)

Dag 3: Cao Bang – Ban Gioc waterfall – Cao Bang (160 km – 8 timers kørsel)

Dagens højdepunkt er Ban Gioc vandfaldet, som ligger på grænsen mellem Kina og Vietnam. Selve vandfaldet er imponerende i sig selv, men også turen fra Cao Bang til vandfaldet viser et fantastisk udsigt over bjergene, risterrasser og lokale markeder.

Dag 4: Cao Bang – Lang Son (165km – 4 timers kørsel)

Afgang kl. 09.00 med ankomst i grænsebyen Lang Son senere. Byen blev etableret i 1981 efter det massive kinesiske invasion. I dag er det et frit handelsmarked mellem Kina og Vietnam. Senere på dagen efter tjek ind på et hotel i Lang Son, besøges byen og markederne Ki Lau natmarked og Dong Kinh marked. Her sælger lokale folkegrupper, som Tay, Nung og Dao mange interessante ting, som er værd at undersøge nærmere.

Dag 5: Lang Son – Hanoi (180km – 4 timers kørsel)

Femte dagen starter med et besøg i Tam Thanh en af de 3 grotter i Lang Son. Ankomst Hanoi omkring kl. 12.00 med tjek ind på Van Minh.

Dag 6: Hanoi – Halong Cat Ba (18km – 4 timers kørsel)

Afgang kl. 07.30 til Halong City. Efter frokost fortsættes med båd til Halong Bay med stop i 2 grotter. Videre til Cat Ba, hvor der også overnattes. Bemærk morgenmaden er ikke inkluderet.

Dag 7: Cat Ba National park

Dagen byder på 2 muligheder. De deltagende har før afgang fra Danmark haft muligheden for at vælge mellem en kort eller en lang tur.
- Den lange tur er et trek i øens national park.
- Den korte tur er en afslappende tur til den nærliggende strand.
Overnatning på Cat Ba hotel.

Dag 8: Cat Ba – Hanoi

Efter morgenmaden sejles ad en rute gennem bugten tilbage til Halong City. Efter frokosten fortsættes turen tilbage til Hanoi. Ankomst kl. ca. 18.00

Teknisk ansvar: Jysk Rejsebureau ApS · CVR nr. 16 29 22 81 · Rejsegarantifonden nr. 1015

Se prislister.

Skt. Olufs Gade 2-4
DK-8000 Århus C
Tlf. (+45) 86 18 24 88
Fax (+45) 86 18 57 17
Giro 7 38 36 73

Havnegade 53 B
DK-1058 København K
Tlf. (+45) 33 11 16 16
Fax (+45) 33 11 16 16
Giro 4 77 75 49

Jernbanegade 10
DK-9000 Aalborg
Tlf. (+45) 98 12 33 36
Fax (+45) 98 12 33 45
Giro 16 62 94 64

Vestergade 44, 1.
DK-5000 Odense C
Tlf. (+45) 63 12 12 16
Fax (+45) 63 12 12 47
Giro 1-43

Travel Agency

Kaj Jørgensen
Frøerbyvej 25
7280 Sdr. Selding

ORDREBEKRÆFTELSE

422507 - 382324

Dato:	21-jan-2004	Ekspeditør:	Pia Moesgaard
Betales senest:	28-feb-2004	Afrejse dato:	29-mar-2004
		Depositum:	

Antal	Tekst	Stk.	Pris	Total
2	Flybillet København - Bangkok med China Airlines t/r gældende for 2 voksne. kr Billetten er gyldig i 45 dage. ÆNDRING AF RETURDATO: Tilladt gratis indenfor gyldigheden. REFUNDERING: Nej.		4.995,00	9.990,00kr
2	Flybillet København - Bangkok med China Airlines t/r. Billetten er gyldig i 45 dage og er gældende for Jesper og Casper. ÆNDRING AF RETURDATO: Tilladt gratis indenfor gyldigheden. REFUNDERING: Nej.	kr	3.350,00	6.700,00kr
4	Dansk Transportskat	kr	75,00	300,00kr
4	Dansk Passagerafgift	kr	108,00	432,00kr
4	Ekstern lufthavnsafgift for ovenstående billet (der kan forekomme yderligere lokale afgifter, som ikke kan opkræves hjemmefra). Skatten er med forbehold for ændringer.	kr	250,00	1.000,00kr
1	Flybillet Bangkok - Hanoi med Vietnam Airlines t/r gældende for Kaj. Billetten er gyldig i 3 mdr. ÆNDRING: Muligt på destinationen, evt. mod mindre gebyr. REFUNDERING: Nej.	kr	1.800,00	1.800,00kr
1	Ekstern lufthavnsafgift for ovenstående billet (der kan forekomme yderligere lokale afgifter, som ikke kan opkræves hjemmefra). Skatten er med forbehold for ændringer.	kr	55,00	55,00kr
4	Ansvarsrisiko forsikring ifølge EU lov.	kr	19,00	76,00kr
4	Gouda sygdoms-afbestillingsforsikring dækker et annulleringsgebyr på op til DKK. 5000,00.	kr	136,00	544,00kr
TOTAL				26.367,00kr

Bemærk

*BETALING: Betaling kan ske kontant, med dankort eller check eller ved giro. Medmindre andet er aftalt skal betaling erlægges senest 30 dage før afrejse. Sker betaling ikke til det aftalte tidspunkt forbeholder Jysk Rejsebureau og flyselskabet ret til at annullere rejsen. Vær opmærksom på at giroekspedition kan tage op til 5 dage, før pengene er os i hænde. Efter registreret indbetaling udstedes og fremsendes billetter og andre rejsedokumenter. Har du ikke modtaget dine flybilletter og rejsedokumenter 10 dage inden afrejse, bedes du kontakte bureauet.
*AFBESTILLING: Hvis en bestilling ikke ønskes benyttet, bedes den annulleres straks. Sker afbestilling efter erlagt betaling opkræves et gebyr på min. Dkk 1.500. For mange billetter har luftfartselskaberne fastsat særligt strenge afbestillingsregler. Det anbefales derfor altid at tegne en sygdoms-afbestillingsforsikring, der dækker i tilfælde af lagedokumenteret sygdom før afrejse.
*ÆNDRING OG REFUNDERING: Det koster min. dkk 1.500 at refundere en billet. Nogle billetter kan ikke refunderes.
*PRISER: Jysk Rejsebureau forbeholder sig ret til under særlige omstændigheder at ændre den anførte pris. Det kan ske som følge af ændrede valutakurser, transportpriser eller regler, forhøjede skatter eller afgifter eller andre omstændigheder, som Jysk Rejsebureau ikke har haft mulighed for at afvære eller forudsæ. DERFOR PRISSIKRES BILLETTERNE FORST VED UDSTEDELSE. Der tages desuden forbehold for trykfejl.
*REJSEKORT: Det er den rejsendes eget ansvar at sørge for, at pas, visum (transitvisum) og andre rejsedokumenter er i orden, vær opmærksom på at nogle lande kræver, at ens pas er gyldigt mindst 6 mdr. efter endt rejse. For oplysninger om pas- og visumregler anbefales det, at du kontakter det pagældende lands diplomatiske representation eller Udenrigsministeriet: www.um.dk.
*VACCINATIONER: For information vedrørende vaccinationer kontakt Statens Serum Institut på tlf. 32 88 32 68 eller www.vaccine.dk.
*REJSEFORSIKRING: Der er yderst risikabelt at rejse uden en rejseforsikring, der dækker omkostninger ved behandling af sygdom og ulykke, hjemtransport, mistet rejsebagage m.v. Rejseforsikring kan med fordel tegnes gennem Jysk Rejsebureau.
*ALMINDELIGE BETINGELSER: Jysk Rejsebureau optræder som agent for de benyttede transportselskaber, hoteller og tekniske arrangører og påtager sig ikke ansvar for handlinger og forhold, herunder forsinkelser, som vi er uden indflydelse på. Jysk Rejsebureau gør opmærksom på, at de benyttede luftfartselskaber i henhold til Warszawa-konventionen har begrænset ansvar. Denne rejse er solgt i overensstemmelse med de internationalt gældende IATA-regler.
*TEKNISK ARRANGØR: TGI Aarhus ApS. SE-nr. 16 29 22 81. Rejsegarantifonden nr. 1015.

God Rejse

Teknisk arrangør: Jysk Rejsebureau ApS · CVR nr. 16 29 22 81 · Rejsegarantifonden nr. 1015

Skt. Olufs Gade 2-4
DK-8000 Århus C
Tlf. (+45) 86 18 24 88
Fax (+45) 86 18 57 17
Giro 7 28 36 73

Havnegade 53 B
DK-1058 København K
Tlf. (+45) 33 11 16 16
Fax (+45) 33 11 14 40
Giro 4 77 75 49

Jernbanegade 10
DK-9000 Aalborg
Tlf. (+45) 98 12 33 36
Fax (+45) 98 12 33 45
Giro 16 62 94 64

Vestergade 44, 1.
DK-5000 Odense C
Tlf. (+45) 63 12 12 16
Fax (+45) 63 12 12 47

Travel Agency

Kaj Jørgensen
Frøerbyvej 25
7280 Sdr. Selding

ORDREBEKRÆFTELSE

422507 - 382324

Dato:	21-jan-2004	Ekspeditør:	Pia Moesgaard
Betales senest:	28-feb-2004	Afrejседato:	29-mar-2004
		Depositum:	

1	Ankomstpakke på Van Minh Hotel i Hanoi, 2 nætter i enkeltværelse inkl. morgenmad og enkeltvejstransport fra lufthavn til hotel.	kr	635,00	635,00kr
1	ekstra nat	kr	200,00	200,00kr
2	8 dages trek i det nordøstlige Vietnam inkl. transport t/r Hanoi, jeep, guide, overnatning, sejltur i nationalpark, tur til Cat Pa. Entréer er ikke inkluderet i pris.	kr	2.195,00	4.390,00kr
1	Bidrag til rejsegarantifonden. Teknisk Arrangør: Jysk Rejsebureau ApS. Cvr-nr. 16 29 22 81 Rejsegarantifonden nr: 1015.	kr	5,00	5,00kr
4	Ekspeditionsgebyr	kr	60,00	240,00kr

TOTAL

26.367,00kr

Bemærk

*BETALING: Betaling kan ske kontant, med dankort eller check eller ved giro. Medmindre andet er aftalt, skal betaling erlægges senest 30 dage for afrejse. Sker betaling ikke til det aftalte tidspunkt forbeholder Jysk Rejsebureau og flyselskabet ret til at annullere rejsen. Vær opmærksom på at giroekspedition kan tage op til 5 dage, før pengene er os i hænde. Efter registreret indbetaling udstedes og fremsendes billetter og andre rejsedokumenter. Har du ikke modtaget dine flybilletter og rejsedokumenter 10 dage inden afrejse, bedes du kontakte bureauet.

*AFBESTILLING: Hvis en bestilling ikke ønskes benyttet, bedes den annulleres straks. Sker afbestilling efter erlagt betaling opkræves et gebyr på min. Dkk 1.500. For mange billetter har luftfartselskaberne fastsat særligt strenge afbestillingsregler. Det anbefales derfor altid at tegne en sygdoms-arbejdsforsikring, der dækker i tilfælde af lagedokumenteret sygdom for afrejse.

*ÆNDRING OG REFUNDERING: Det koster min. dkk 1.500 at refundere en billet. Nogle billetter kan ikke refunderes.

*PRISER: Jysk Rejsebureau forbeholder sig ret til under særlige omstændigheder at ændre den anførte pris. Det kan ske som følge af ændrede valutakurser, transportpriser eller regler, forhøjede skatter eller afgifter eller andre omstændigheder, som Jysk Rejsebureau ikke har haft mulighed for at afværge eller forudse. DERFOR PRISSIKRES BILLETTERNE FORST VED UDSTEDELSE. Der tages desuden forbehold for trykfej.

*REJSEKORT: Det er den rejsendes eget ansvar at sørge for, at pas, visum (transitvisum) og andre rejsedokumenter er i orden, vær opmærksom på at nogle lande kræver, at ens pas er gyldigt mindst 6 mdr. efter endt rejse. For oplysninger om pas- og visumregler anbefales det, at du kontakter det pagaldende lands diplomatiske representation eller Udenrigsministeriet: www.um.dk.

*VACCINATIONER: For information vedrørende vaccinationer kontakt Statens Seruminstitut på tlf. 32 68 32 68 eller www.vaccine.dk.

*REJSEFORSIKRING: Der er yferst risikabelt at rejse uden en rejseforsikring, der dækker omkostninger ved behandling af sygdom og ulykke, hjemtransport, mistet rejsebagage m.v. Rejseforsikring kan med fordel tegnes gennem Jysk Rejsebureau.

*ALMINDelige BETINGELSER: Jysk Rejsebureau optræder som agent for de benyttede transportselskaber, hoteller og tekniske arrangører og påtager sig ikke ansvar for handlinger og forhold, herunder forsinkelser, som vi er uden indflydelse på. Jysk Rejsebureau gør opmærksom på, at de benyttede luftfartselskaber i henhold til Warszawa-konventionen har begrænset ansvar. Denne rejse er solgt i overensstemmelse med de internationale gældende IATA-regler.

*TEKNISK ARRANGØR: TSI Aarhus ApS, SE-nr. 16 29 22 81, Rejsegarantifonden nr. 1015.

God Rejse

Teknisk arrangør: Jysk Rejsebureau ApS · CVR nr. 16 29 22 81 · Rejsegarantifonden nr. 1015

Skt. Olufs Gade 2-4
DK-8000 Århus C
Tlf. (+45) 86 18 24 88
Fax (+45) 86 18 57 17
Giro 7 38 36 73

Havnegade 53 B
DK-1058 København K
Tlf. (+45) 33 11 16 16
Fax (+45) 33 11 14 40
Giro 4 77 75 49

Jernbanegade 10
DK-9000 Aalborg
Tlf. (+45) 98 12 33 36
Fax (+45) 98 12 33 45
Giro 16 62 94 64

Vestergade 44, 1.
DK-5000 Odense C
Tlf. (+45) 63 12 12 16
Fax (+45) 63 12 12 47

I den efterfølgende periode fik jeg bestilt visum til Vietnam. Det blev afsendt om mandagen og allerede torsdag var passet retur, hvilket jeg syntes var helt vildt hurtigt.

Vi fik også bestilt pas til Casper og Jesper, da jeg som sagt ikke skulle med ud af lufthavnen i Bangkok, og derfor krævede at de hver i sær havde et pas.

I den efterfølgende periode var der på arbejdet mange møder omkring den nye organisationsplan, og jeg var meget spændt på hvor jeg var placeret. Den første melding jeg fik, var at jeg skulle have personaleansvaret for 28 personer, hvilket jeg pure nægtede. Det hverken kunne eller ville jeg, og denne melding gik Minna så tilbage til ledergruppen med.

Det endte med at gruppen nærmest blev delt op i 2 grupper. Jeg skulle have 16 personer og Minna tog de 12 personer til at starte med. Jeg skulle have gruppen for de kørende konsulenter medens Minna tog sig af supporten. Til hjælp for dette blev Dorte udpeget som ansvarlig for funktionen support.

Men den store udfordring lå ikke i at have ansvaret for 16 personer, men at det var 16 konsulenter på tværs af vores organisation, hvilket betød at det var for de administrative løsninger, kalkulationer, BYG it samt systemfolkene. Og nu skulle jeg til at gøre op med mig selv om det var det jeg ønskede.

Lørdag den 7. februar var jeg til omskoling til gevær M95. Det var en god dag hvor vi afsluttede på skydebanen og det helt fortrinligt. Det var et godt gevær uden rekyl.

Om søndagen kørte vi ud til Minna og Leo, da Atchara havde købt nogle thai fødevarer til Minna. Men inden vi kom af sted var Atchara blevet spurgt om hun ville lave thai mad derude. Claus og Per glædede sig helt vildt til en gang ægte thai mad. Så vi pakkede lidt ekstra ind, som Atchara skulle bruge. Og vi havde en kanon aften, hvor der var mange interesserede i hvordan Atchara lavede mad.

I januar / februar måned havde jeg lønforhandling med alle mine medarbejdere, hvilket var lidt at en blandet fornøjelse, men jeg kom da igennem dem. Men nu var det også min tur til en forhandling, som jeg skulle have med Minna.

Som sædvanlig var det ret hurtigt overstået, og jeg havde fået 2000,- ekstra om måneden. Jeg var så men godt tilfreds.

I hjemmeværnet går det også ret godt. Der er planer for at jeg skal være NK i delingen, hvilket kommer fuldstændig bag på mig. Men det lyder spændende og udfordrende.

I februar "lykkedes" det mig at køre en ræv ned, hvilket har rimelig store omkostninger. Kofangeren, køleren, køleren til aircondition samt slanger til servostyringen skal skiftes og i medens får jeg en lejebil fra Avis, som firmaet vælger at betale, da jeg har ret mange besøg på Sjælland. Forsikringsudgiften blev knap 18.000,- kr.

I weekenden den 20, 21 og 22. februar skulle vi i firmaet have et Kick Off i Fredericia. Men forinden havde jeg afleveret drengene nede hos mor og far.

Vi skulle starte om fredagen kl. 15.00 og blev ved til omkring kl. 23.00, hvor vi fik forelagt strategiplanen, organisationsændringerne samt flytteplanerne for et fælles hovedkontor i trekantsområdet.

Og der var mange som fik et mindre chok, og som reagerede ret voldsomt, men omvendt – det kunne man heller ikke andet end fortænke dem i.

Efter at vi var færdige omkring kl. 23.00 fortsatte vi i baren og senere på Claus's værelse.

Om lørdagen kl. 08.00 fortsatte vi med gruppearbejde, som varede lige til kl. 15.00. Omkring dette tidspunkt begyndte folks kærester, mænd og koner at ankomme. De skulle nemlig være med den sidste time – hvor de i korte træk fik forelagt hvad vi havde brugt de 2 dage til.

Om aftenen var der det helt fine aftensmad og lidt underholdning af en tryllekunstner, og senere fortsatte festen i baren. Vi havde en utrolig fin fest, hvor det igen blev alt for sent inden jeg kom i seng.

Efter morgenmaden kørte Atchara og jeg til Tyskland og derfra op til mor og far. Efter frokosten kørte vi straks videre mod Sdr. Felding. Jeg var total træt og trængte virkelig til noget søvn.

I den efterfølgende periode spekulerede jeg meget på mine kommende nye arbejdsopgaver og hvad det var vi var ved at have gang i. Enden blev at jeg sammenfattede et brev til Minna og Bo og hvor jeg gav udtryk for mine frustrationer:

Hej Minna og Bo

Jeg ønsker at afholde et lille møde med jer, da jeg er dybt frustreret over min egen situation i den nye organisation. Det hele drejer sig om mit eget lille EGO.

Jeg er først og fremmest dybt bæret over at det igen er mig der er valgt til at skulle have nye store udfordringer for ja – jeg har haft en kæmpe succes med afdeling 30. Jeg har skabt en fælles afdeling på tværs af vore firmaer – en afdeling der kæmper for samme mål – en afdeling hvor man står sammen – en afdeling der har formået at tjene rigtig mange penge og ikke mindst en afdeling der bakker deres "leder" op uanset næsten hvad.

Og jeg må på jysk indrømme, "Hvad kan man næsten ønske sig mere?"

Og her møder jeg mit første spørgsmål til mig selv. Hvad er det der i grunden har skabt denne succes? Har jeg ikke bare været heldig på det rigtige tidspunkt?

Jeg mener der er 3 faktorer der har været afgørende for denne succes:

- Jeg har stor fokus på indtjeningen, som har haft sin afsmittende effekt
- Jeg har måske til tider formået at lytte og støtte mine medarbejdere og dermed været leder for dem
- Jeg har været en person hvor man altid kunne finde støtte i vanskelige opgaver, og hvor man altid kunne få en mulig løsning i en ellers "fastkørt" situation.

Og skal jeg sætte procent på de ovenstående faktorer må det være 25-15-60 og netop dette gør at jeg mener vi er i gang med noget forkert.

I den nye struktur mister jeg det jeg er KANON GOD til – jeg mister min faglighed. Jeg skal flytte fra kassen "Ekspert i dagligdagen" til en administrativ kasse, hvor jeg straks møder ordet "fiasko". Og netop dette ord er ordet som mit indre jeg ikke kan forliges med – jeg hader dette ord.

Jeg mister noget jeg kan "støtte" mig til og som styrker ledelsen når man er ude i yderste niveau.

Jeg havde engang en handelskoleforstander der sagde følgende til os:

Ved I hvorfor I er sat i verdenen? og svaret var selvfølgelig nej. Jo sagde han der er kun 3 ord der tæller og det er: "Æde, skide og ride"

Jeg må dog indrømme at jeg også har et mere og det er Byggeriets ITs konsulenter i afdeling 30.

Efter fredagens begivenheder er der mange der er kommet og har spurgt mig om følgende:

Hvem skal vi nu spørge til råds?
Svifter du os nu?
Hvor skal vi nu hente inspiration?

Fra sælgerne lyder det:

Hvem skal nu hjælpe os i de vanskelige salgsopgaver?
Hvem kan løfte din arv?
Hvad nu med Sjælland?

Og jeg indrømme at så bliver jeg "blød" om hjertet. Alle de kollegaer der har været en del af mig – syntes jeg nu at svigte.

En anden ting jeg spekulerer meget over er at jeg har været primus motor på vores T/S-projekt og som mange i starten var meget imod og grinede meget af. Jeg formåede med hjælp fra gruppen at udarbejde et dokument, der nok er noget af det mest veldokumenterede vi nogen sinde har præsteret og som selv Oskar Larsen går 180 % ind for – og det siger ikke så lidt. I dag er der ikke ret mange som ikke tror på projektet – tværtimod.

Og hvad er det så jeg vil sige med det – jo – Vi står overfor at skulle beskrive et nyt kommende økonomisystem – som ikke bare skal være godt – men det bedste i Danmarks historie, og nu mener jeg i fraskriver jer et "lille guldkorn".

Nu ved jeg godt at I vil sige – hvor i ser du problemet Kaj – du kan da godt sidde i den gruppe der skal beskrive det næste system!

Ja, men skal jeg være en seriøs leder for en gruppe på så mange forskellige "platforme" bliver jeg nødt til at ligge min forkærlighed for et enkelt produkt på hylden og koncentrere mig for helheden, og den tanke har jeg det svært med.

Jeg imødeser et konstruktivt møde – hvor vi forhåbentlig kan vende forskellige løsninger.

P.S.

Nu er i orienteret og jeg må indrømme at jeg næsten vrænger vrangen ud på mig selv – men mener også at det er nu vi skal gøre det rigtige for alle parter.

Nu nærmede Caspers fødselsdag sig også med hastige skridt, og hvad skulle vi finde på. Vi besluttede os for at låne "Gården" der er tilknyttet SFO og inviterede hele Caspers klasse til fest om lørdagen fra kl. 09.30 – 13.00.

Jeg kunne desværre ikke deltage, da jeg havde meldt til noget skydetræning i Holstebro på kasernen, hvor man kunne få finpudset sin skydning i en simulator. Skydningen var enorm spændende og havde en god dag, hvilket Casper også havde haft.

Og i år kunne Casper så fejre hans rigtige fødselsdag den 29. februar.

I ugen efter var jeg møde i børnehaven til en generel snak om Jesper, og der var ikke noget at bemærke, andet end han var en charmer og kunne blive enorm stædig. Samtidig var jeg også kaldt til møde i skolen.

Skolen havde ind i mellem svært ved at styre Casper, og han kunne få enorme raseri anfald, hvilket kom lidt bag på mig. Og så havde Casper det enormt svært med indlæring. Men det korte af det lange blev, at vi blev enige om at Casper skulle snakke med en psykolog, der er tilknyttet kommunen.

For at give psykologen et billede af Casper, skulle jeg skrive lidt ned omkring ham, og det blev til følgende:

Sdr. Felding, 3 marts 2004.

Jeg vil i det efterfølgende beskrive lidt omkring Casper.

Casper er født i Thailand den 29. februar 1996 og i juni 1997 døde Caspers far ved en tragisk ulykke. I den efterfølgende periode blev han passet hos familien (faderens forældre / familie).

I 1997 var Atchara og jeg på besøg i Thailand og hvor vi fik den triste meddelelse at hendes lillebror var død og det blev hurtigt i familien besluttet at vi skulle adoptere Casper, hvis det ellers kunne lade sig gøre.

Fra den dag gav hans moder total afkald på Casper og han havde et "omflakkende" år blandt de øvrige familiemedlemmer i landsbyen, hvor han gik fra familie til familie alt afhængig af hvor han kunne få sin "vilje". Han havde ikke ligesom en "base" han holdt til.

I forsommeren 1999 kunne vi hente Casper til Danmark. På det tidspunkt kunne Casper flydende thai.

Efter ankomst til Danmark og lidt tilvænning startede Casper i børnehaven og lærte utroligt hurtigt dansk – men vi observerede også at han overhovedet ikke ville tale thai og at han ligesom gik i baglås når det kom på tale.

I børnehaven viste det sig at Casper havde utroligt svært ved at begå sig i en stor gruppe, hvorfor det også blev besluttet at Casper skulle følge projektet "Troldehytten" i Skarrild. Her oplevede vi en fantastisk fremgang. Casper virkede rolig og i harmoni med sig selv og udviklede sig enorm positivt.

I er meget velkommen til at kontakte Jonna Lykke i børnehaven for yderligere informationer. Jeg har informeret Jonna.

Vi valgte at Casper skulle have et ekstra år i børnehaven, da han ikke var klar til at skulle starte i skole. Omkring påske blev han "indsluset" i børnehaven på fuld tid igen – inden han skulle starte i skolen.

Ved efterfølgende besøg i Thailand troede vi at hans thai ville komme, når først han var der igen, men nej – han lukkede fuldstændig af og ville overhovedet ikke høre tale om at skulle sige bare "goddag" på thai.

Min umiddelbare vurdering af Caspers indlæringssevne er at han godt vil, men der er et eller andet der "bremser". Casper virkelig kæmper med at ville lære og har hurtig brug for hjælp til at komme videre.

Når vi sidder og prøver sammen med ham er det ikke unormalt at han pludselig græder og siger

"Jamen far jeg kan ikke huske det – det er så svært".

Det der er lidt svær for mig at forstå er at Caspers opførsel i skolen overhovedet ikke matcher den Casper vi har på hjemmefronten. Her er han storebroderen der både driller og bliver drillet, og ellers meget omsorgsfuldt, og de vilde "hysteri anfald" kan jeg overhovedet ikke genkende, hvilket får mig på den tanke, at han jo igen er i en stor gruppe, og som det tidligere har vist sig, ikke kan trives med.

I fritiden spiller Casper fodbold – både indendørs som udendørs, og som han går meget højt op i. Når han er sammen med kammeraterne går det også utroligt flot – de leger og der er en god harmoni. Casper elsker små børn – og gerne babyer. Han er helt fantastisk god ved dem, og de er meget glade for Casper.

Casper er meget glad for at bruge sin krop i form af dans / rytmer. Og en anden ting der virkelig kan optage ham er f.eks. at samle et Lego technich sæt ud fra en samlevejledning – og han er kanon til det.

En ting vi har lagt meget mærke til er at Casper næsten altid snakker om hændelser der ligger 2 og 3 år tilbage og faktisk aldrig om det der foregår her og nu. Han har nemmest ved at huske de ting der ligger længere tilbage i tiden eller sagt med andre ord – hans korttidshukommelse ligger meget fjernt.

Min chef Minna Kjeldgaard har ligeledes fulgt Casper lige fra han kom til Danmark, og både Casper og Jesper kan lide at komme der og skulle der være behov for yderligere informationer må I meget gerne kontakte hende på tlf.: 00 00 00 00

Jeg håber at ovenstående fortæller lidt omkring Casper og de problemstillinger vi står overfor. Jeg håber vi ved fælles hjælp kan få taget "hul" på den "byld" der forhindrer indlæringen hos Casper, og står selvfølgelig gerne til disposition, hvis noget af ovenstående ønskes uddybet.

Til information kan jeg meddele, at vi i april måned tager til Thailand, og hvor vi vil fortælle Casper om hans biologiske far og samtidig vise ham hvor hans far er begravet. Vi mener Casper er i stand til at tage det nu, og så har han muligheden for at besøge templet, hvis han skulle have behov for dette.

Med venlig hilsen

Kaj Heydt Jørgensen
Frøerbyvej 25
7280 Sdr. Felding
Tlf.: 00 00 00 00
Mobil.: 00 00 00 00
E-mail: heydt@

Nu kunne vi kun vente og håbe på at psykologen blev bevilliget fra kommunen.

Ugen efter havde jeg et langt møde med Minna og Bo, og hvor enden på det hele blev at jeg tog imod jobbet, selvom jeg endnu ikke var total afklaret.

I weekenden den 6 marts tog vi til Herning for at bruge mit gavekort på 2000,- som jeg havde fået af Byggeriets IT. Gavekortet var til en tøjforretning og som var blevet udstedt grundet et kanont resultat for 2003.

Om aftenen skulle Atchara og jeg til Kirsten Bjerregaard's 25 års jubilæum. Drengene blev passet hos Gai og Mogens i Herning.

Vi havde en dejlig aften og omkring kl. 01.00 ville Atchara hjem og sådan blev det, da hun var chauffør.

I uge 11 var jeg igen 3 dage i København. Jeg startede derovre om tirsdagen, hvor jeg havde et "krise møde" med Kirsten Damgaard. Vi fik ret mange klager på hendes igangsætningsbesøg. Om onsdagen havde jeg først et kundebesøg og derefter havde jeg sammen med Minna 5 personer til jobsamtale.

Om torsdagen et nyt kundebesøg, hvorefter det kunne gå mod Jylland igen.

I ugens løb var billetterne også ankommet og nu var vi ved at være klar til ferien.

Men ude ved Reinholdt gik det ikke for godt. Der var stor uenighed om lønnen. De "gamle" medarbejdere fik en "nul-løsning", medens de nye steg med godt 3,- i timen, og det var der stor røre over. Ja så meget at der om fredagen var 3 af de "gamle" der gik ind og sagde op. Atchara ville følge trop om mandagen. Hun havde ikke længere lyst til at være der.

Om mandagen gik Atchara ind med opsigelsen og fik den straks underskrevet uden et ord. Ja man må sige at det var "ledelse på topplan!".

Om torsdagen havde Atchara fået nok og gik ind og meddelte Flemming at hun ville stoppe omgående – dette ragnamok gad hun ikke længere – og det var der også fuld forståelse for, og dermed var Atchara færdig hos Reinholdt.

Nu kunne hun stille og roligt få pakket kufferterne og glæde sig til den kommende tur til Thailand.

Jeg fik ordnet papirerne med fagforeningen og dermed var dette også ordnet.

Vi glædede os helt vildt til den kommende tur – og bare at komme væk fra det hele og nyde en måned i solen, hvor vi ikke skulle spekulere på noget som helst andet end på os selv og familien.

Turen til Thailand / Vietnam 2004

Turen startede mandag den 29 marts hvor vi stod op kl. 03.00 for at køre til København. Vi havde fået lov til at parkere bilen ude hos Claus Persson (arbejdskollega) i Lyngby, hvor vi ankom omkring 7. Efter en kop kaffe kørte vi ud i lufthavnen, hvor vi fik handlet lidt ind og vekslet penge til Euro.

Jeg kunne desværre ikke checke ind direkte til Hanoi – men omvendt så kunne jeg hjælpe Atchara og drengene ud til familien i Bangkok. Ligeledes kunne vi heller ikke få pladsbilletterne fra Amsterdam. Det skulle ordnes dernede.

Efterhånden begyndte jeg at føle mig klar til turen, men var slet ikke oplagt endnu. Kl. 10.05 skulle vi med KLM – en Boeing 737 til Amsterdam, hvor vi ankom 1½ time senere efter en rolig flyvning.

I Amsterdam havde vi lidt ventetid på ca. 3 timer, men inden vi kom fra det ene sted til det andet og inden vi havde fået lavet en ny check ind, ja så var der hurtigt gået 1 time. Lufthavnen er bare stor.

Vi fandt gaten og udenfor ventede China Airlines en Boeing 747-400 og forude ventede 10½ times flyvning.

Vi fløj med ca. 995 km/t og i en højde af 11.300 meter. Afstanden fra Amsterdam var 9.200 km.

Lige før vi havde passeret Calcutta havde vi en del turbulens der var ret kraftige, men efter 5 – 10 minutter var det igen overstået.

De mange "advarsler" vi havde fået fra mange i Danmark, vil jeg her gerne TOTAL afvise m.h.t. at vælge China Airlines som luftfartsselskab. Servicen var helt i top, flyet, rengøringen, informationsniveauet ja alt var OK og der kunne ikke sættes finger efter noget som helst. Det er ikke sidste gang jeg vil vælge China Airlines.

Flyet var ikke fyldt, så Jesper og jeg fandt hurtigt en anden plads, hvor Jesper kunne ligge ned og det var guld værd.

Vi landede præcis i Bangkok og kom meget hurtigt igennem paskontrollen på trods af lange køer. Vi blev simpelthen guidet uden om køerne og vist ned til diplomatgennemgangen. Kufferterne ankom meget hurtigt og det var "rekorden" i at komme ud til familien, som allerede stod klar.

Velkomsten var hurtigt overstået, og der var mødt følgende op:
Jut, Atchara's mor og far, Mæo, Nung Nang, Mo, Gai og Jujii.

Jeg fik sagt pænt farvel til Atchara og drengene, hvorefter de kørte. De skulle på vejen hjem besøge Daj i fængslet.

Jeg gik tilbage i lufthavnen og skulle som det første finde det sted hvor jeg skulle aflevere bagagen og fandt ud af, at mit engelsk kundskab lige skulle "støves" lidt af. Det viste sig at jeg først kunne aflevere bagagen kl. 11.00, og klokken var først omkring 07.15.

Jeg fandt først en lille Café hvor jeg fik lidt kaffe. Derefter vandrede jeg lidt rundt og fandt en anden Café hvor jeg kunne få lidt at spise. På den måde fik jeg tiden til at gå.

Kl. 11.30 fik jeg mulighed for at aflevere bagagen og omkring kl. 14.10 afgik Vietnam Airlines en Airbus A321 til Hanoi. Fik en rigtig gang god mad ombord og ankom 1½ time senere til Hanoi.

I Hanoi blev vi pænt taget imod af militæret og efter en meget grundig pas gennemgang var jeg nu i Vietnam.

Udenfor toldområdet, stod guiden med "Jysk Rejsebureau" skiltet og var nem at få øje på – en sød ung vietnamesisk herre ved navn Cun. Straks blev vognen hidkaldt og vi skulle køre i ca. 45 min. ind til Hanoi. For første gang oplevede jeg de utrolig mange scootere, hvilket var meget overvældende og jeg var meget glad for ikke at skulle køre.

Undervejs kom vi forbi den ene rismark efter den anden og denne dejlige grønne farve var helt fantastisk – lige så langt øjet rakte.

Cun forklarede en del undervejs og jo tættere vi kom til Hanoi des tættere blev trafikken og larmen. De dytter konstant og lader sig glide med-/ind i trafikken – lidt imponerende, må jeg nok indrømme.

Vi ankom til Hotel Van Minh i den gamle bydel. Efter at jeg havde fået værelset, hvilket var pænt og OK, snakkede jeg med Cun, der gav mig en del praktiske oplysninger såsom: Priser, penge, at prutte om tingene, seværdigheder samt transportmulighederne. Yderligere fik jeg 2 "billetter" til en Internet Café. Det var 2*30 minutters gratis adgang.

Derefter gik det op på værelset, hvor den stod på barbering og et bad. Efter en rejsetid på ca. 33 timer trængte jeg til det – om ikke andet så for mine omgivers skyld.

Da dette var overstået var det tid til at nyde en kold fra minibaren, inden jeg gik en tur rundt i den gamle bydel, hvilket gav mig en kæmpe oplevelse. Trafikken, som jeg hurtigt blev dus med, menneskerne, travlheden uden at virke stresset og ikke mindst venlige og smilende vietnamesere.

Jeg fik også vekslet penge, hvilket var tiltrængt. Jeg vekslede 150 Euro hvilket gav lige godt 3.000.000,- Dong eller VND. (1,- DKK. = ca. 2.600,- VND.). Temperaturen er utrolig behagelig ca. 25 grader. På vej tilbage til hotellet var jeg forbi et supermarked hvor jeg købte 2 øl og 1 pose piestace nødder. Pris 44.000,- VND.

Hjemme på værelset så jeg lidt fjernsyn inden jeg gik til ro – godt træt – næsten overtræt.

Vietnam

Det kan være svært at komme over gaden i Vietnams store byer. Man må liste sig forsigtigt frem i en kaotisk vrimmel af mennesker og motorcykler, der tilsyneladende bevæger sig efter uskrevne og ubeskrivelige regler.

Men fremad går det og fremad vil Vietnam og vietnameserne. Motorcyklen er om noget symbolet på sprudlende fremdrift og økonomisk fremgang, som især byerne har oplevet siden begyndelsen af 1990'erne. Men motorcyklen er ikke blot et bekvemt transportmiddel, som man kan anskaffe sig, fordi man har flere penge mellem hænderne. Den er også et iøjnefaldende symbol på frihed – både for den enkelte og for samfundet som helhed.

Vietnam er stadig et af verdens fattigste lande og vil endnu en del år have brug for hjælp udefra til at komme på fode efter kolonitid og krige. Men ingen kan undgå at blive imponeret af, hvad man på få år har kunnet opnå, og det er svært ikke at se optimistisk på fremtiden.

At Vietnam skulle være identisk med krig og ødelæggelse er i høj grad et synspunkt, man overlader til omverdenen. For krigen sluttede for mere end 25 år siden, og trods umådelige lidelser ser vietnameserne mere frem end tilbage. De fleste er for unge til at kunne huske de 30 års krig, og der er langt mellem krigsminderne.

Også for den besøgende er Vietnam af i dag mulighedernes land. Hvad billederne fra krigen overskyggede, var en fantastisk smuk og afvekslende natur, der kan tage vejret fra de fleste. Her er en fascinerende kultur – eller rettere mange forskellige kulturer, for flere end 50 etniske grupper lever side om side. Her er storbyer, der næsten aldrig sover, palmeklædte sandstrande, hvor man kan slappe af på gode hoteller, ubeboede øer og mystiske grotter, frugtbart landbrugsland hvor bønderne slider fra solopgang til solnedgang, vild urskov og uvejsomme bjergegne.

Der bygges moderne veje og hoteller, og hver måned viser der sig nye muligheder for såvel den almindelige rejsende som de eventyrlystne.

Vietnam har nok til mange rejser, og man skal ikke fortvivle, hvis man ikke har tid nok til at besøge hele landet på sit første besøg. Tværtimod er det en god idé ikke at forhaste sig, for ligesom vietnameserne ikke fortæller alt ved det første eller andet møde, så er Vietnam også et land, der ikke giver alting fra sig på en gang, men som bevarer mystikken og tiltrækningskraften.

Alle, der besøger en vietnamesisk familie, bliver budt velkommen med en kop grøn te. Det gælder såvel høj som lav, for at drikke te sammen er starten på et godt samvær. Den vietnamesiske gæstfrihed er berømt og i dag kan alle opleve den. Siden grænserne blev åbnet for alle i 1989, har Vietnam hvert år modtaget flere og flere gæster. Men det er stadig et af de få lande i verden, hvor man mange steder kan føle sig som den første gæst.

Den traditionelle kultur løber som en konstant understrøm i det nye Vietnam – også hos storbyernes mange energiske iværksættere. Og den vietnamesiske gæstfrihed møder man alle vegne, ikke mindst hvis man tager sig tid til at træde uden for de få turistområder, slår et smut ned ad en sidegade eller begiver sig nogle få hundrede meter væk fra alfarvej.

Skulle man komme ud for at tabe sit hjerte helt og holdent til Vietnams natur og befolkning og til en af de mest spændende asiatiske kulturer – ja, så er det vel ikke så galt endda.

Fakta om Vietnam

Officielt navn	: Den Socialistiske Republik Vietnam. (Cong Hoa Xa Hoi Chu Nghia Viet Nam).
Hovedstad	: Hanoi (Ca. 2,6 mio. indbyggere).
Areal	: 331.700 km ²
Indbyggertal	: 80 mio. – ca. ¼ bor i byerne
Befolkning	: 54 etniske grupper. Vietnameserne (Kinh) udgør mere end 85 % af befolkningen.
Befolkningstæthed	: 236 indb./km ² (meget ujævnt fordelt).
Forventet levealder	: 71 år (76 år i Hanoi og Ho Chi Minh byerne)
Befolkningstilvækst	: Ca. 1,3 % årligt (2000 – 2001)
Fødsler pr. Kvinde	: 2,2
Børnedødelighed	: 27 pr. 1000 nyfødte
Fejlernærede børn under 5 år	: 37 %
Analfabeter o/15 år	: Ca. 7 %
Klima	: Tropisk monsunklima
Religion	: Forældredyrkelse. Samtidig er en del buddhister. Under 10 % katolikker.
Styreform	: Socialistisk republik. Kommunistpartiet det eneste tilladte parti
Hovederhverv	: Landbrug. Vigtigste afgrøde er ris.
Økonomisk vækst	: Ca. 6,8 %
Gennemsnitsindkomst pr. år.	: 393,- USD pr. indbygger. (Danmark: 32.280,- USD)
Arbejdsløshed	: 8 % i byerne, 30 % på landet
Dansk udviklingsbist.	: 280 mio. DKR (2002). Danmark er blandt de tre største ydere af bistand til Vietnam. Bl.a. derfor har Danmark opnået stor velvilje i Vietnam, noget der naturligvis også er til stor gavn for de danske virksomheder, organisationer og institutioner, der allerede er, eller påtænker at arbejde i landet. Samtidig yder Danmark en betydningsfuld bistand til retsvæsenet og Nationalforsamlingens lovgivningsarbejde.
Sprog	: Vietnamesisk, der benytter det latinske alfabet.
Valuta	: Vietnamesiske Dong (VND) (1 USD = 15.000,- VND (2002))
Tidsforskel	: 6 timer (sommertid 5 timer)

Onsdag den 31. marts

Efter en nat hvor jeg havde været vågen mange gange, vågnede jeg kl. 06.00 og var klar til en ny dag.

Til morgenmad, som jeg fik på hotellet, fik jeg et stort franskbrød og lidt syltetøj. Franskbrødet var godt – ja faktisk kunne det have været et dansk mini franskbrød. Dertil en kop kaffe. Kop nummer 2 skulle der betales for. 5.000,- VND, men det var jo også ligesom overkommelig.

På trods af de mange billige transportmuligheder, valgte jeg at gå rundt i byen for at "indsnuse" så mange indtryk som overhovedet muligt. Og der var mange. Uhyggelig mange mini forretninger mellem 2 og 4 meter bredde – et enkelt kun 1,6 meter.

På min færd rundt i byen bliver jeg konstant tilbudt taxier på scootere, men et nej og et smil og så er det som regel klaret.

Mit første stoppested var Ho Chi Minh Mausoleet. Men inden jeg kunne komme derind skulle jeg igennem et sikkerhedscheck – ligesom i lufthavnen. Hverken kamera eller mobiltelefon måtte medbringes, ej heller min rygsæk. Mavebæltet skulle gennemlyses og jeg skulle igennem en metaldetektor. Jo sikkerheden var i top.

Før Ho Chi Minh døde i 1969, skrev han i sit testamente, at han ønskede at blive brændt. Asken skulle deles i tre portioner og placeres på naturskønne steder i Nord-, Syd- og Centralvietnam, hvor der skulle plantes træer, så folk kunne slappe af og nyde omgivelserne.

Ho oplevede ikke Vietnams genforening og hans testamente blev først offentliggjort i forbindelse med den åbenhed, der fulgte efter doi moi (nye ændringer – politiske reformer). Ho døde på selve nationaldagen 2. september, men for ikke at spolere festlighederne bekendtgjorde man først hans død dagen efter.

Ho Chi Minh er højt respekteret af alle vietnamesere, der betragter ham som Vietnams befrier og den der skabte den selvstændige republik.

I Vietnam – og andre østasiatiske lande – er der tradition for at opføre mausoleer for afdøde ledere, som det f.eks. kan ses i Nguyen – kongernes mausoleer i Hue. Men det er ikke almindeligt at balsamere den afdøde. Ligesom det er tilfældet med formand Maos mausoleum i Beijing, er der tale om en efterligning af Lenins sidste hvilested.

På sin vis er det vel udtryk for en ganske sympatisk selvbevidsthed, at man ikke ville stå tilbage for storebror.

Mausoleet var omgivet af militære sikkerhedsfolk og allerede indgangen var noget stemningsfyldt. På vej op af trapperne inde i selve mausoleet stod der sikkerhedsfolk – og så skete det – jeg trådte ind i rummet hvor Ho Chi Minh lå.

Rummet var enormt stort og inde i midten i en fordybning stod glasmontren med Ho Chi Minh. Rundt om Ho Chi Minh stod der 4 sikkerhedsfolk og hvor vi gik rundt – yderligere 6. Vi fulgte vejen rundt i et stille og roligt tempo, hvilket var en helt speciel fornemmelse. Her lå manden der havde vundet krigen over franskmændene og amerikanerne og jeg tror jeg havde gåsehud hele vejen rundt – det her var en kæmpe oplevelse.

Derefter fortsatte jeg turen i den Botaniske have, som også huser Ho Chi Minh's pælehus.

Fra 1958 til sin død boede Ho Chi Minh i det smukke pælehus bag ved præsidentpaladset. Stilen er den samme som bruges hos de etniske minoriteter i de nordlige provinser, hvorfra Ho startede sin kamp for Vietnams uafhængighed.

Bortset fra en svalegang, som besøgende skal benytte, er der ikke ændret noget siden 1969. Den åbne underetage brugte Ho Chi Minh til møder. I overetagen havde han sit private kontor og et soveværelse, der er bevaret som i Ho's levetid.

Ho Chi Minh levede nøjsomt og enkelt og satte pris på naturen. Dammen foran pælehuset er fyldt med velnærede karper, og mens Ho levede, fodrede han dem hver eftermiddag. Ho gjorde hver morgen gymnastik på den allé, der fører op mod paladset. Omkring dammen er der plantet mange træer, nogle af dem er gaver fra udenlandske gæster.

Ved siden af pælehuset ligger Ho's beskyttelsesrum. Ho sov i pælehuset, mens gæsterne, som udtryk for høflighed og respekt fik soveværelset lige ud for indgangen til beskyttelsesrummet.

Ho Chi Minh

Ho Chi Minh, hvis fødenavn var Nguyen Sinh Cong, var søn af en nationalistisk landsbylærer. Han forlod Vietnam i 1911 og tilsluttede sig antikolonialistiske grupper i Frankrig under navnet Nguyen Ai Quoc (Den, der elsker fædrelandet).

Det er næppe nogen tvivl om, at når Ho blev overbevist kommunist, var det fordi hans vigtigste mål var Vietnams selvstændighed. Da det franske socialistparti ikke ville sætte befrielsen af kolonierne højt på dagsordenen, så Ho kun en mulig alliancepartner i kommunisterne og han var derfor med til at stifte det franske kommunistparti.

I 1920'erne kom han til Moskva og rejste i de næste 20 år i store dele af Asien som kommunistisk agent.

Selv om Ho Chi Minh i 30 år ikke satte sine ben i Vietnam, var han stærkt eftersøgt af den franske kolonimagt.

Han beherskede adskillige fremmedsprog og skjulte sig i utallige forklædninger, bl.a. som bonde, tigger og buddhistmunk, og Ho Chi Minh (Den der oplyser) var blot det sidste af en lang række dæknavne.

Ho Chi Minh omtales normalt som Bác Ho. Det kan oversættes til "Onkel Ho", men navnet henviser til en særlig slags onkel, nemlig ens fars ældste bror, dvs. den mest respekterede i hele familien.

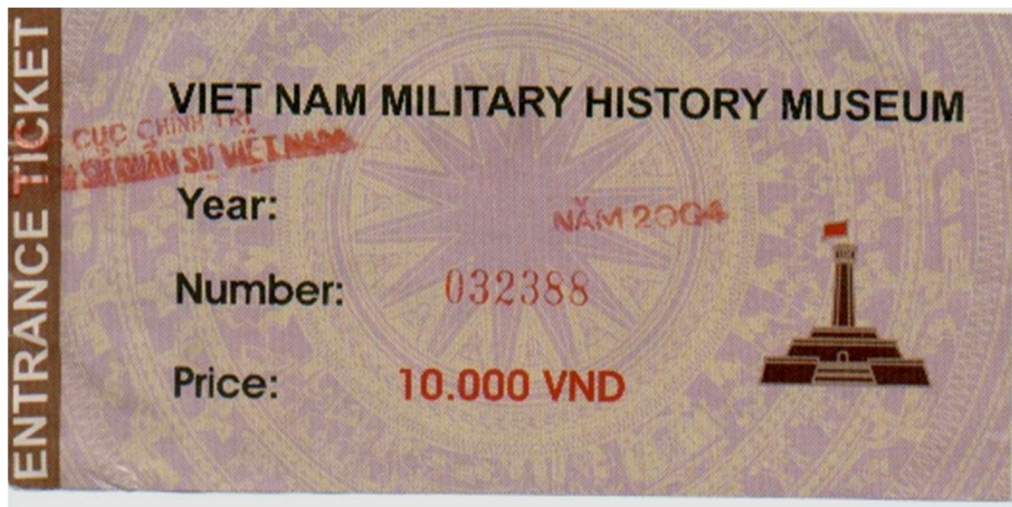
Ho Chi Minh opfattes selv af ikke-kommunister som hele den moderne vietnamesiske nations "Onkel". Det var Ho der planlagde August-revolutionen, Ho der skrev den vietnamesiske uafhængighedserklæring og udråbte Vietnam til selvstændig nation i 1945, og Ho som førte an i krigen mod de franske kolonisatorer og ledede landet under den amerikanske invasion.

Et andet udtryk for respekt er, at Ho ikke omtales ved fornavnet Minh, men ved familienavnet Ho.

Ho – og ingen andre i dag – kan også omtales som Nguoi, der egentlig blot betyder "person". Det er et traditionelt udtryk, der angiver, at Ho respekteres så højt, at man undgår at nævne hans navn.

Efter denne oplevelse valgte jeg at besøge Militær museet, som ikke lå så langt fra Ho Chi Minh mausoleet.

Militær museet var en kæmpe oplevelse, men også meget uhyggeligt. Specielt da jeg kom til udstillingen med de mange lande, heriblandt Sverige og Oluf Palme, der havde demonstreret mod krigen og som havde sendt masser af blod til Vietnam for at hjælpe krigsofrene.

De mange billeder gjorde et enormt indtryk på mig – som jeg den dag i dag stadig kan se for mig.

Efter dette interessante besøg tog jeg ud til Dong Xuan markedet, men det var så stort og uigennemskueligt at jeg følte en slags klaustrofobi, men jeg nåede da at købe en ægte vietnamesisk tropehjelm. Prisen fik jeg ned i 15.000,- VND.

På vej tilbage til hotellet fik jeg også lige købt 3 T-shirts af en sød kvindelig gadesælger. Pris 200.000,- VND.

Tilbage på hotellet fik jeg lige sluppet lidt af inden jeg gik ud til broen "Long Bien Bridge", som går over floden "Røde-flod".

Under krigen mod amerikanerne var broen flere gange tæt på at bryde sammen som følge af de mange bombardementer. Men hver gang blev den hurtigt repareret og i mellemtiden benyttede man sig af et system af forbundne bambusflåder.

Broen er skrøbelig men bruges stadig af tog, cykler og fodgængere. Jeg kom ikke hele vejen over broen, da broen er 1.683 meter lang og var ved at være træt i benene, men jeg fik et godt indtryk af dette bygningsværk.

Derefter fortsatte jeg min tur ned til "Hoan Kien Lake", hvor jeg ville besøge templet "Ngoc Son".

I templet kan man se en udstoppet kæmpeskildpadde. Den døde i 1968 og man mener, at den har levet i søen i 4-500 år og derfor er en "nær slægtning" til Kim Quy, den gyldne skildpadde der hjalp Le Loi med at fordrive kineserne i 1420'rne. Skildpadden er 2,10 meter lang og den vejede efter sigende 250 kg.

Nu var det blevet tid til at få lidt at spise og drikke og jeg fandt en dejlig restaurant ud til søen. Her fik jeg dejlig vietnamesisk mad og til og med meget billig.

Tilbage på hotellet fik jeg ca. 1½ time på øjet. De mange indtryk og kilometer til fods havde haft sin virkning.

Om aftenen tog jeg ud på restaurant "Little Hanoi Restaurant". Et fortrinligt godt lille sted som lå på 1. etage. Igen bestod maden af rigtig vietnamesisk mad bestående af kylling og ris.

Efter at jeg igen var blevet mæt gik kursen direkte hjem til hotellet, hvor jeg så en film inden der blev stille.

Det var begyndt at regne og senere begyndte det også at tordne helt vildt.

Forinden jeg faldt i søvn prøvede jeg igen og igen at ringe til Atchara i Thailand, men forbindelsen i Thailand var så dårlig at Atchara ikke kunne høre mig, men jeg kunne godt høre hende.

Torsdag den 1. april

Jeg skulle være klar kl. 08.00 hvor turen til det nord-/østlige Vietnam skulle starte. Blev afhentet præcis og vi skulle køre i en lidt ældre Toyota Landcruiser. Chaufføren kunne lidt engelsk og så var der Thanh – en sød engelsk talende fyr, der skulle være min guide de næste 5 dage.

Chaufføren og Thanh viste sig hurtigt at være 2 pragtfulde personer med masser af humor og altid med på lidt sjov.

Første stop var i Thai Nguyen på et museum om vietnamesiske kulturer og de forskellige 54 etniske grupper der er repræsenteret i Vietnam. Utroligt spændende og ikke mindst takket være Thanh's fantastiske viden og måden at give denne videre på. Vi nåede desværre ikke at se det hele før de lukkede. Mange steder lukker man kl. 11.00 for igen op af eftermiddagen at lukke op igen.

Inden vi forlod stedet nåede Thanh og jeg en enkelt kop øl og hvor vi lærte hinanden lidt at kende. Derefter fortsatte turen længere mod Nord, hvor vejene blev ringere og ringere, men naturen pænere og pænere.

Vi spiste frokost på en lille af dem kendt "fortovsrestaurant" i byen Phu Luong, hvor jeg for første gang i mit liv har set dyr opbevaret i "vin" (efter danske forhold nærmere sagt brændevin, som også var lavet af rigtig korn og ikke ris).

Her var bier i en flaske og en mægtig kobraslange i en anden. Jeg spurgte om de drak det eller om det var "pynt", men nej – de drak det så men – ja ja tænkte jeg, og så den med storke!

Senere kom de ind med en ræv i en sæk – jeg syntes mere det lignede en los. Efter spørgsmålet "Hvad skal de med den?" var svaret stille og roligt og nærmest hviskende: "Spises".

Derefter kørte vi af ganske små bjergveje og de var meget små, men med en fantastisk overvældende natur, og vi ankom til Ba Be, hvor der lige skulle handles lidt på det lokale marked. Chaufføren og Thanh ville medbringe lidt mad til familien vi skulle overnatte hos i byen Tay Village, ved søen "Ba Be Lake".

Det sidste stykke vej foregik på en meget lille bjergvej, hvor der kun var plads til en bil af gangen – kørte over en meget flot bro og så var vi der i byen Tay Village. Et fantastisk stykke natur midt i bjergene og så den stilhed. Det direkte modspil til Hanoi.

I landsbyen skulle vi bo hos

Guest House
Hoa Son – Ba Be

Straks efter "indkvartering" gik Thanh og jeg en tur ud i rismarkerne hvor vi havde en ubeskrivelig udsigt til landsbyen. Vejret var også bare med os.

Sammen med vores aftensmad mente chaufføren at vi skulle have "vin" og dermed var festen startet. Der var ikke mindre end 11 vietnamesiske retter og alt sammen uden undtagelse smagte fortrinligt. "Vinen" var selvfølgelig hjemmebrændt, men smagte ligeledes utrolig godt.

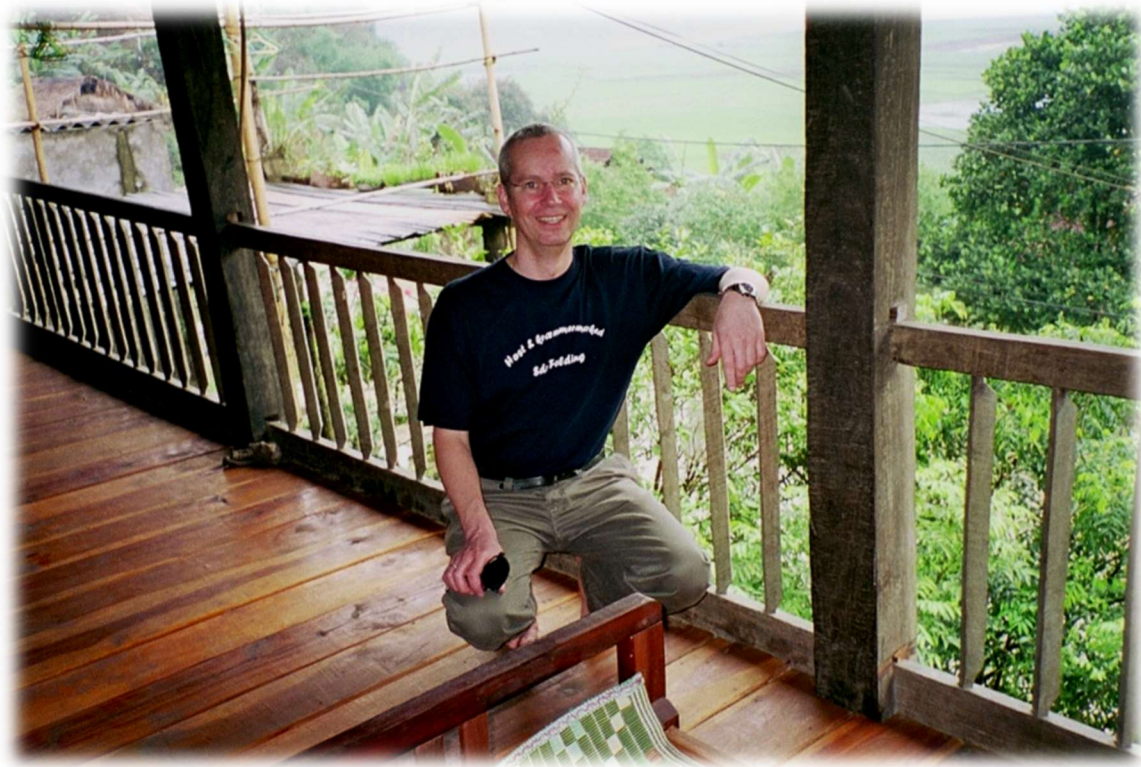
Midt under spisningen inviterede vi værtsfamilien ind til os. De skulle da også være med i denne lille fest – og det ville de da gerne. På et tidspunkt skulle vi lige smage på min medbragte Fernet Branca, hvilket også faldt i god jord.

Men så kom ejeren med en flaske hvor jeg ikke troede mine egne øjne. Det var en flaske "vin" fyldt op med bier. Nå ja – kunne de drikke det – kunne jeg vel også. Og det smagte fantastisk godt – lidt af honning. Det blev til 2-3 stykker (1 til hvert ben), da han pludselig kom med en anden flaske. Den blev kun drukket til specielle lejligheder og det var åbenbart nu.

Flasken var fyldt af skovmyrer eller nærmere bjergmyrer og var den "vin" der smagte bedst. Samtidig skulle vinen være godt for knæene. Det skal i den forbindelse bemærkes at chaufføren var begyndt at holde igen, for som han sagde: "Jeg skal køre i morgen".

Men det affholdt os ikke fra at joke lidt frem og tilbage samtidig med at vi skulle fortælle hinanden alle de forskellige "skål" vi kendte – og der var mange. Jeg husker specielt chaufførens "Bak von bak".

Senere på aftenen fandt vi ud af at ejerens dialekt var meget lig med det thailandske. Der var rigtig mange ord der var de samme. De opfordrede mig til at tage Atchara med næste gang.

Og så var det ved at være tid til at sige godnat efter en dag med mange oplevelser og nye indtryk og ikke mindst en køretur på ca. 220 km i vanskeligt bjergterræn. Min "køjeplads" var fortrinlig og jeg faldt hurtigt i søvn.

Fredag den 2. april

Jeg havde sovet rigtig godt og startede dagen med et koldt bad, selvom værtsfamilien straks tilbød at lave noget varmt vand, men mine mange rejser til Thailand – Bandan har efterhånden lært mig kunsten at bade i koldt vand.

Til at starte med ville jeg denne morgen springe barberingen over, men da jeg så Thanh i gang med barberkniven, så måtte jeg hellere følge trop.

Til morgenmad fik jeg stegte ris med røræg og 2 enkelte glas "vin", som ejeren gerne ville drikke sammen med mig. Herefter var vi klar til afgang. Thanh og jeg skulle ud og sejle på Ba Be Lake og senere mødes med chaufføren.

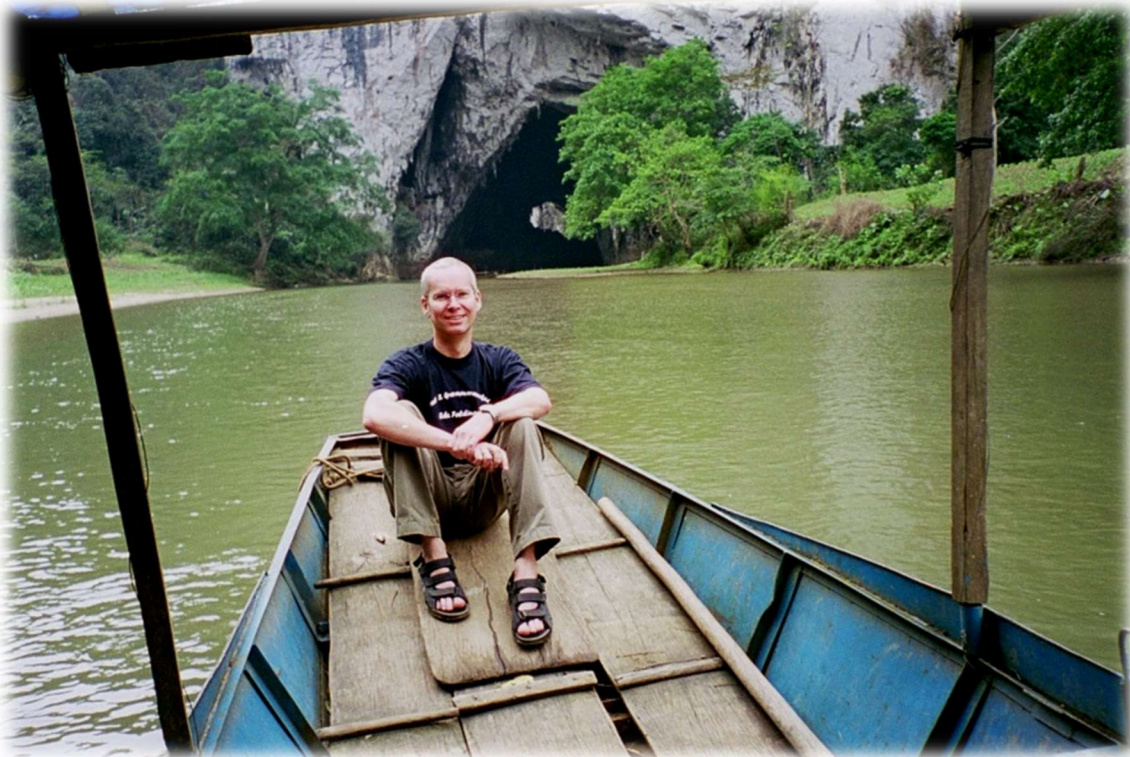
Ba Be Lake er en af Nord Vietnams største søer beliggende 145 meter over havets overflade. Søen er omringet af kalkstensbjerge, hvor spændende grotter er blevet dannet.

Sejlturen var en utrolig stor naturoplevelse. Det var simpelthen storslående. På et tidspunkt gjorde vi stop i en lille landsby, hvor vi gik en lille tur for at indsnuse stemningen i en lille bjerglandsby "nærmest afskåret fra omverdenen".

På et tidspunkt sejlede vi igennem en kæmpe grotte med navn ”Poongs grotten”, hvor vi også gjorde holdt. Grotten var fyldt af flagermus, hvilket nemt kunne lugtes.

Derfra gik turen videre og hvor det var begyndt at blive lidt køligere på grund af kraftig vind. Tidspunktet var passende til en Fernet Branca til bådsmanden, Thanh og mig selv. Vi brugte skruelåget som "glas".

Omkring kl. 12.30 ankom vi til vores bestemmelsessted, hvor chaufføren skulle afhente os.

Vi spiste frokost i Ba Be inden vi fortsatte turen længere mod Nordøst. I "restauranten" hvor vi spiste var der også "vin" med slanger i og jeg meddelte chaufføren og Thanh, det kunne jeg godt tænke mig at prøve på et eller andet tidspunkt. Det var hermed noteret forklarede chaufføren mig.

Vi skulle over nogle bjergkamme, hvilket viste sig at være noget langsommeligt. De var ved at anlægge en helt ny "bjergvej" og vi kravlede opad bjerget i nærmest sneglefart og ligesådan – nedad igen for at påbegynde et nyt bjerg der var ligeså vanskelig og pludselig var der trafikprop grundet et uheld.

Da det så ud til at tage lang tid inden vi kunne komme videre, tog jeg flasken med Fernet Branca frem og sagde: "Vi kan ligeså godt gøre os det behageligt og nyde 1 enkelt". Igen blev skruelåget brugt som glas. Chaufføren sprang over, da han jo stadig havde et stykke vej der skulle tilbagelægges inden vi ankom til hotellet, men det vakte megen morskab i bilen og for dem der stod udenfor og iagttog os.

Thanh var meget ked af denne ventetid og jeg "beroligede" ham med at jeg bare tog det som en ekstra oplevelse. Det tog 1 time før der blev løst op for uheldet og turen kunne fortsætte mod Cao Bang.

Velankommen til Cao Bang og hotellet Huong Thom havde Thanh og jeg en sjov oplevelse med hensyn til vores mobiltelefoner. Thanh's nummer "eksisterede ikke" længere, hvilket selvfølgelig ikke stemte, men han var meget overrasket, og vi skulle alle sammen prøve at ringe ham op – uden held. Dette grublede han meget over.

Efter et dejligt varmt bad efterfulgt af en "rigtig" barbering, var tiden til at få ringet til Atchara, hvor forbindelsen denne gang var OK. De havde det godt, men ekstrem varmt, og drengene hyggede sig sammen med de andre i Bandan.

Klokken 18.30 havde vi aftalt at vi alle 3 skulle mødes igen for samlet at gå ud og spise. De fandt et godt og billigt sted hvor vi samtidig havde det hyle skægt. Efter aftensmaden tog vi på Café, hvor vi lige skulle afslutte med lidt kaffe. Thanh betalte for dette.

Chaufføren forlod os derefter og Thanh og jeg gik os en dejlig tur rundt i byen Cao Bang og sluttede dagen af på en anden Café, hvor vi lige skulle have en godnat øl.

Her fik Thanh og jeg os en god sludder om mange ting i Vietnam. Jeg fik efterhånden flere og flere oplysninger og vi kom godt ud af det med hinanden. Der var ligesom opbygget en fortrolighed mellem os.

Tilbage på hotellet var der kun en ting at sige: "Godnat" efter en dag hvor vi havde tilbagelagt ca. 115 km i bjergene på små mudrede veje, men takket være chaufførens omsorg og forsigtighed var vi kommet "sikker i havn".

Lørdag den 3. april

Sov utrolig godt på trods af en del myggestik, men seng og dyne var OK. Dagen var planlagt til vandfaldet "Ban Gioc Waterfall" på grænsen mellem Kina og Vietnam. På denne tur skulle jeg medbringe mit pas, da der ved vandfaldet skulle udfyldes nogle papirer på mig, grundet den ekstremt korte afstand til Kina på omkring 80 meter, og kun adskilt af floden.

Dagen startede med et godt måltid mad med franskbrød – ost og frugter. Da vi endelig havde fået bilen ud af garagen – der stod en anden bil bagved og spærrede, kørte vi af sted.

Igen skulle vi over flere bjerge hvor vejene også var ved at blive lavet, så det var noget af en bumpetur, men en utrolig flot tur, hvor naturen for alvor skiftede eftersom vi passerede de forskellige bjerge, hvor vi så rigtig mange risteraser.

Og så var vi der og hvilket syn. Det var bare så smukt og lige derovre på den anden side var Kina.

Efter at papirerne var udfyldt gik vi ned til vandfaldet, hvor der lige skulle betales 1000,- VND pr. mand for at gå over broen, da den var privat ejet.

Lyden af vand og dette dejlige syn var helt fantastisk og Thanh ville gerne tage billeder med mig på, så det blev til ikke så få. Efterhånden var det blevet frokosttid og vi spiste vores medbragte mad og 1 øl. Under frokosten havde vi fået følgeskab af en anden chauffør, der hellere ville sidde hos os.

Pludselig ankom der 2 kinesiske piger i følgeskab med en ung mand. De havde taget turen over floden, som jeg desværre ikke måtte.

De 3, kunne man se, havde det mægtigt sjovt og på et tidspunkt lagde jeg mærke til at de snakkede om mig. Thanh spurgte: "Hvordan ved du det?", men mange års erfaring fra bl.a. Thailand, har lært mig denne kundskab.

Og ganske rigtigt. Pludselig kom den unge mand hen og spurgte mig på nydelig engelsk om jeg havde lyst til at blive fotograferet sammen med de 2 piger. Og selvfølgelig havde jeg det. De var meget generte, men havde alligevel lyst til denne sjov.

Da vi ville til og af sted, skulle vi lige have en enkelt eller 2 hjemme hos "brobestyreren", som vi var kommet i god snak med.

Derefter gik turen hjemad ad samme rute, hvor vi gjorde stop ved et lille marked – for kort tid efter at fortsætte hjemturen.

I en anden lille by gjorde vi igen holdt for lige at holde en lille pause, og hvor vi samtidig kunne få skyllet ganen. Pludselig siger chaufføren skål til mig, men med et nyt ord for skål, som jeg ikke tidligere havde hørt – "Tåksekua", hvilket jeg straks måtte have skrevet ned.

Thanh fattede intet og spurgte mig hvad det betød. Jeg sagde at det vel betød "skål", hvorefter latteren overhovedet ingen ende ville tage. Chaufføren mente at skål på et eller andet sprog hed "Tåksekua", men det var bare noget han slyngede ud, så ordet havde ingen betydning.

Det var også her chaufføren og den kvindelige ejer kom op og diskutere om chaufføren var ægte vietnameser eller om der ikke også var lidt japaner i hans blod. Det kom der en vældig diskussion ud af med mange dejlige grin til følge.

Derefter gik turen direkte tilbage til hotellet. Velankommen til hotellet – et bad og en barbering samt telefonsamtale med Atchara, var vi klar til aftenmaden. Vi spiste det samme sted, men Thanh og jeg fik denne aften "vin" til maden. Da vi var færdige gik vi forbi hotellet for at tage en anden guide med. Vi skulle ud og høre musik. En slags "karaoke" hvor folk der havde lyst kunne komme op på scenen og synge.

På et tidspunkt var jeg meget tæt på at komme derop, da jeg havde gjort mig opmærksom for de øvrige gæster, ved at overbringe en sød "pige" en rose medens hun sang. Jeg kæmpede til det sidste og undgik at komme derop. Sangerne kunne deres kram og det var helt vildt godt.

Hjemturen foregik på knallert, da Thanh mente der var for langt at gå her midt nat. Igen havde det været en pragtfuld dag med mange oplevelser og hvor vi havde kørt ca. 160 km.

Søndag den 4. april

Havde svært ved at stå op – uvist af hvilken grund – men op kom jeg da og var klar til morgenkaffen. Dagen skulle føre os ned langs den kinesiske grænse til byen "Lang Son" – en strækning på ca. 165 km.

Vi kørte igennem et utroligt flot bjergområde og i "Dong Dang" kørte vi ud til selve grænseovergangen, hvor der var et mega kinesisk / vietnamesisk marked og så til utrolige priser.

Jeg fik købt en læderjakke til 400.000,- VND, som Thanh fik pruttet ned fra 500.000,- VND. Thanh fik også handlet en del ind. Det hele var meget billigere, men kvaliteten var måske også efter det. Som afslutning fik vi os en øl hos en nydelig sød gadesælger, hvorefter turen fortsatte til hotellet i "Lang Son".

Velankommen til hotellet tog Thanh og jeg en lille gåtur i centrum og forbi de lokale markeder, hvilket var meget spændende. På et tidspunkt kom vi forbi en række sælgere der solgte levende høns og Thanh stoppede mig og sagde at vi skyndsomt skulle gå tilbage – med et smil på læberne – på grund af fugleinfluenzaen, men sagde også straks at forbuddet mod at sælge høns var ophævet i hele Vietnam, så vi fortsatte turen.

Til aften skulle vi spise på hotellet – ikke "hotel mad", men privat. Jeg var åbenbart den eneste "gæst". Der blev stillet an med det helt store og dermed var der åbnet for en ny festaften, hvor der samtidig blev nydt lidt "vin".

Det var mad vi ikke tidligere havde smagt, men også meget god vietnamesisk mad, hvor vi ikke engang nåede til risen.

Senere på aftenen tog vi på natmarkedet "Ki Lau", hvor vi igen handlede ind til den store guldmedalje samtidig med at vi havde det hyle skægt. Efter yderligere "oplevelser" denne aften, var det tid til at få sovet lidt.

Mandag den 5. april

Jeg havde sovet rigtigt elendig denne nat, men jeg var også blevet forkølet og jeg tror det var denne kombination der gjorde det. Sengen var OK og temperaturen ligeså, bortset fra at jeg havde lidt feber.

Efter lidt morgenmad på hotellet gik jeg med chaufføren og Thanh hen på en lille lokal restaurant, hvor de skulle have lidt morgenmad. Det er det eneste måltid hvor jeg altid spiste på hotellerne. Varm mad så tidlig om morgenen er ikke lige mig.

Vi startede med et besøg i "Tam Thanh", en af de 3 grotter i "Lang Son", og som var en enestående oplevelse, Grotten bliver brugt som et religiøst buddhistisk tempel. Helt oppe kunne man se over til nabo bjerget, hvor der var en "statue", som viste en kvinde med hendes barn. Og til dette var der en utrolig sørgmodig historie, der er kendt i hele Vietnam.

Historien går nogenlunde ud på følgende:

En familie bestående af mand og kone med deres børn en datter og en søn, sker det ulykkelige for, at moderen og faderen dør ved en ulykke. Datteren og sønnen kæmper videre for at overleve og har et stort nært forhold til hinanden.

En dag ude i skoven hvor han skal hugge brænde, sker det frygtelige at han i et hug mister den store økse, som rammer søsteren i hovedet, som falder om i skoven blødende fra hovedet. Sønnen tror straks at hun er død og bliver rædselsslagen og bange og løber væk.

Mange år senere møder sønnen en kvinde som han straks bliver forelsket i og en aften da han vil hjælpe hende med hårvasken opdager han "flængen" i pigens hårbund og er klar over at han har giftet sig med hans egen søster.

Han fortæller det ikke til nogen, men bliver enig med sig selv, om at dette er en katastrofe. Han beslutter sig for at søge ind til hæren og ud til fronten, hvilket han meddeler sin kone.

Oppe fra bjerget ser konen dem drage mod nord op til den kinesiske grænse, og fra den dag tog hun og barnet hver eneste dag op på bjerget for at se om han snart kom hjem igen. Dette betød at hun og barnet udviklede sig til en "sten status".

Moralen i denne historie er at båndene mellem mand og kone i Vietnam er uadskillelige.

Efter dette grotte besøg var det officielle program sådan set ved at være slut. Nu manglede vi bare at tilbagelægge ca. 180 km mod Hanoi, på en stor fin hovedvej.

Men chaufføren og Thanh havde jo lovet mig at jeg skulle smage "vin" indeholdende en kobraslange og dette løfte ville de gerne overholde, hvis jeg stadig havde lyst til dette. Og mon ikke jeg havde lyst – selvfølgelig.

Vi skulle så besøge "slangebyen" ikke langt fra Hanoi. Den oplevelse ville de gerne give mig, selvom det var uden for programmet.

Ved ankomst til "slangelandsbyen" blev vi mødt af meget ivrige "sælgere", der alle ville have os med til netop deres hus. Det var faktisk lidt uhyggeligt og på trods af at chaufføren og Thanh skældte dem hæder og ære fra – havde det ingen virkning på dem.

Chaufføren fandt et sted hvor der var gode parkeringsforhold og det var stedet vi valgte. Ejeren viste os nogle kobraslanger, som de dog havde stor respekt for, da gifttænderne endnu ikke var taget ud.

Efter lidt snak frem og tilbage havde Thanh besluttet sig for kobraslangen frem for nogle af de andre slanger vi så.

Jeg anede ikke hvad der skulle ske, men fik pludselig meddelelsen, om at vi nu skulle se en slangeslagtning efterfulgt med en gang frokost af samme – og gys – her skulle jeg vist overskride en grænse med mig selv, men kunne de – kunne jeg også.

Thanh fortalte at valget på kobraslangen blev forbi dens kød var nok så god på grund af dens spisevaner i naturen.

Vi fulgte derefter med tjeneren / slagteren op i et lokale hvor vi også skulle spise. Her så vi hvordan han slog den bevidstløs, fjernede giften og tænderne, "slagtede" slangen og hvordan han opsamlede blodet i "vinen". Hjertet og galden blev puttet i mit lille snapsglas sammen med blandingen af "vin" og blod fra kobraen.

Da jeg så hjertet blive puttet i mit glas, pumpede det stadig og jeg var noget betuttet ved situationen. Jeg spurgte om jeg skulle tygge på det eller bare sluge det hele på engang og svaret var: "Ned med det hele i et hug". Sagt som gjort og smagen var ikke værst – jeg var enorm overrasket – og omvendt, jeg havde gjort det.

"Blodblandingen" skulle drikkes rimelig hurtigt og det blev vel til omkring 4 små glas til hver af denne specielle drik. Nu begyndte maden at strømme ind og hvilken mad. Det smagte fortrinligt.

Efter drikken med blodet skulle vi smage "vinen" med galden, hvilket også smagte fortrinligt og var meget sødt.

Vi fik ikke mindre end 7 forskellige slange retter lige fra suppe til slangeskind og tarm, og jeg må indrømme at jeg virkelig havde overskredet nogle grænser, men at oplevelsen havde været guld værd. Det smagte fantastisk.

Til slut smagte vi også på "vinen" med indvoldene fra en kobraslange – dog ikke fra den netop slagtede. Det skal bemærkes at en sådan drik helst skal stå i 100 dage og gerne længere inden den må drikkes. Også denne drik var helt perfekt.

Midt i dette madorgie ringede agenten fra "Jysk Rejsebureau" og undrede sig over at vi endnu ikke var ankommet til hotellet i Hanoi. Normal ankomst var mellem 12.00 og 13.00. Han fik at vide hvor vi var og det var selvfølgelig OK og vi skulle bare fortsætte.

Jeg må indrømme at det dejligt betryggende at de havde 100 % styr på det, for klokken var trods alt på det tidspunkt 14.30.

Efter dette madorgie tog vi hjem til chaufføren som gerne ville vise mig deres hjem, og hvor vi straks blev budt på et glas "vin" og hvilken "vin". Det var "vin" produceret oppe i bjergene og var meget stærk.

Jeg spurgte chaufføren og Thanh om de også skulle være mine "følgesvende" på den resterende del af turen og det skulle de ikke, men ville gerne, så det måtte vi se om dette kunne arrangeres.

Inden vi kørte valgte jeg at give en lille gave til de 2 på trods af at jeg havde betalt så at sige alt hvad vi havde drukket og spist på turen. Jeg gav dem hver 20,- Euro. De havde begge givet mig en kæmpe oplevelse, samtidig med at vi havde haft det skægt og hyggeligt.

Derefter gik turen tilbage til hotel Van Minh, hvor der var lidt forvirring omkring min specielle billet. Jeg havde fra Danmark ikke fået at vide at den resterende del af turen skulle foregå sammen med mange andre. Dermed "røg" chancen for at chaufføren og Thanh kunne følge mig på den sidste del af ferien, men vi fik taget pæn afsked med hinanden, hvorefter vi skulle have fundet en løsning.

Jeg bad agenten underskrive en erklæring på at jeg på den sidste del af turen var i en større gruppe og dermed var der sat punktum for det. Diskussionen måtte jeg tage når jeg kom tilbage til Danmark. Nu skulle de sidste dage også nydes.

Jeg startede med at få vekslet penge og var dermed klar. Mit første indkøb var en taske, så jeg på den sidste del af turen ikke behøvede at slæbe rundt på kufferten. Jeg havde ikke lyst til mere denne dag, hverken omkring seværdigheder eller madsteder, men ønskede bare at være klar til næste morgen. Min forkølelse var på sit højeste.

Tirsdag den 6. april

Natten havde været forfærdelig. Jeg frøs og svedte og havde utroligt svært ved at sove. Omkring kl. 03.00 fik jeg en SMS fra Minna og Leo og den skulle selvfølgelig læses med det samme.

Kl. 07.20 skulle jeg være klar til afgang og omkring kl. 07.30 ankom en ung fyr som kontrollerede min billet og sagde at jeg skulle med ham og af sted det gik på knallert til bussen. Jeg var den første og stille og roligt ankom der flere og flere og det viste sig at vi skulle være 23 personer på turen.

Aftenen forinden havde agenten sagt at vi max. blev 16. Ja Pia fra Jysk Rejsebureau havde noget at glæde sig til, når jeg kom hjem.

Efter godt og vel 1 times kørsel var der en kaffepause, hvor guiden kom hen til mig og forklarede at jeg var kommet med den forkerte bus, så jeg skulle lige skifte bus. Det havde vist sig at "afhentningsmanden" havde kigget forkert på billetten, og at der havde været en kanon forvirring omkring afhentning på de forskellige hoteller, men omvendt var der også meget styr på hvor folk var, i hvilke busser. I den nye bus var der kun godt og vel det halve – og Pia reddede skindet.

I bussen startede Ha – vores guide på denne tur – med at forklare hvad der var sket og om jeg havde lyst til at præsentere mig for de andre i bussen. Og selvfølgelig havde jeg det.

Med i bussen var der følgende nationaliteter:

- 2 israelske par
- 1 dansk mor med hendes 2 piger
- 1 irsk par
- 1 pige fra Hong Kong

I byen "Halong City" fik vi en dejlig frokost inden vi skulle ud at sejle. Sad til bords sammen med de 3 danskere Rie, Emilie og Didde samt pigen fra Hong Kong og det irske par, og snakken kørte løs hen over bordet.

Efter denne frokost gik det ned til båden og kort tid efter var vi undervejs til "Halong Bay" med stop i en grotte. Sejlturen var dejlig behagelig og afslappende. Det var enormt flot at sejle mellem disse mere end 3000 kalkstensøer, og vi sejlede utrolig tæt på disse øer. På turen købte jeg en ægte perlehalskæde fra en sød pige. Perlerne havde en alder af 6 år på havbunden.

Vi ankom til grotterne "Sung Sot", hvor vi var inde og se dem. Dette var simpelthen bare storslående og dertil kom så de historier der fulgte med i kølvandet, fortalt af Ha. Inde i grotterne fik vi for alvor Ha's, humoristiske sans at kende. Han var pragtfuld.

Efter denne interessante rundtur fortsatte vores bådture til "Cat Ba", hvor vi lige skulle aflevere nogle personer, der skulle overnatte på hotel. Vi andre skulle overnatte på båden. Efter at de var afleveret sejlede vi over til en lille bugt, for at lægge til ankers.

På vej over til bugten kom Ha hen til det bord hvor vi 4 danskere sad og ville gerne fortælle os noget. I den tid han havde været guide, havde han altid de bedste ture, når der var danskere med. De var altid imødekommende, glade og der var altid en løsning, frem for at se problemerne. Det var yderst sjældent at der var problemer med danskerne. Men sagde han – der er folkefærd vi altid har problemer med – uden at komme nærmere ind på det. Dette var utroligt dejligt at høre, at danskere generelt opfører sig pænt ude i den store vide verden.

Efter at der var blevet kastet anker, var der mulighed for badning fra skibet og straks var vi danskere klar. Jeg lagde for med et udspring fra toppen af skibet og med mange "brøl" fra de omkring liggende skibe. Kort tid efter ankom de øvrige 3 danskere.

Det var dejligt men også lidt koldt og de 2 israelske par skulle ikke nyde noget når danskerne sagde at det var lidt koldt.

Efterhånden var aftensmaden også ved at være klar – og hvilken aftensmad. Det "væltede" ind med god vietnamesisk mad, og de havde virkelig haft travlt i kabyssen. Rie og jeg blev enige om at dele en flaske rødvin til dette dejlige mad bord og havde meget at fortælle hinanden.

De havde taget turen op igennem Vietnam fra "Ho Chi Minh".

Allerede omkring kl. 20.00 var der ved at være ro på båden. Jeg fik skrevet lidt i dagbogen, inden også jeg lagde mig til ro.

Onsdag den 7. april

Havde en stille og rolig nat til det klukkende vand og lyden af travle mus. Jeg vågnede først omkring kl. 06.00 og havde sovet rigtig godt.

Inden vi skulle hente de andre fra hotellet fik vi en gang god morgenmad ombord, hvorefter vi sejlede ind til havnen for at skifte over i en mindre båd. Desværre skulle "perlesælgeren" ikke følge med, hun havde sådant et dejligt smil.

Vi sejlede omkring 1 time inden vi ankom til havnen "Beo". Herfra skulle vi gå ca. 3 km. ind til landsbyen "Viet Hai Village".

Der var efterhånden opstået en kanon kommunikation mellem os. Specielt havde jeg selvfølgelig en god snak med danskerne men også med det ene par fra Israel.

Ved ankomst til landsbyen var der en lille pause, hvor der lige kunne nydes noget koldt inden turen skulle fortsætte. Imedens vi sad og slappede af fortalte Ha, at den resterende del af gåturen til toppen af "Hai Quan peak" (247 meter) var noget af en prøvelse og man skulle virkelig overveje om man ville med eller ej. Det ville blive enormt hårdt. Det var ikke for at skræmme nogen, men bare for at fortælle realiteterne.

Det ene israelske par meldte straks fra og ville opholde sig i landsbyen. Turen var kalkuleret til ca. 2½ time.

Og af sted gik det så hen til bjerget, hvorfra opstigningen skulle starte. Alle var fortrøstningsfulde – endnu. Lige før vi var gået, var det begyndt at regne og som ville gøre turen opad endnu sværere på grund af "vådt ler".

Til at starte med var det meget stejlt, men også lidt sjovt, selvom det var hårdt. Lige før vi var halvvejs, kom der en mand os i møde og som var på vej ned fra toppen. Han så nærmest total udbombet ud og jeg gav ham lidt vand, som virkelig var tiltrængt.

Han forklarede os at det var en meget barsk tur op, men endnu være ned, hvilket også var at se på hans tøj. Han havde "sat sig på rumpetten" mange gange og T-shirten var nærmest gennem våd.

Men vi havde sagt A og måtte nu sige B og fortsatte. Vi ville ikke stemples som "kyllinger". Omkring halvvejs valgte Ha at sende det israelske par ned igen. Han fornemmede at de ikke ville kunne holde til strabadserne.

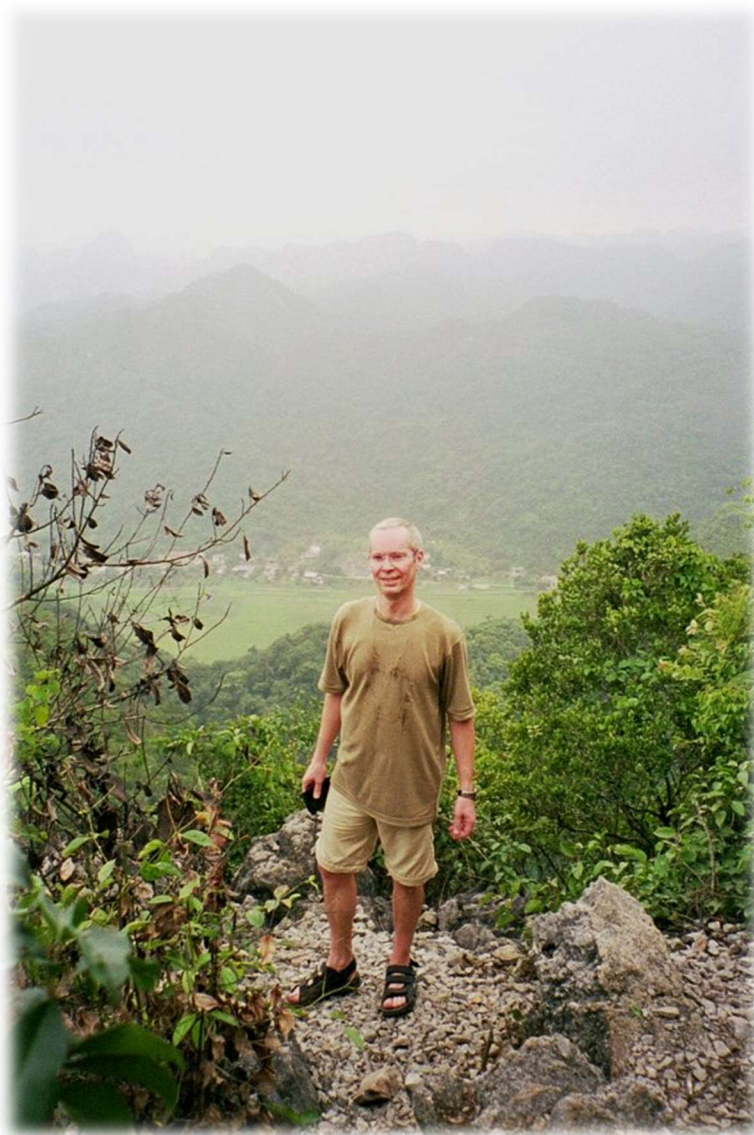
Didde og jeg kom først op. Hun var konstant lige i hælene på mig og havde ingen tanker om at give op. Hun havde besluttet sig for at ville følge mig. En utrolig viljekraft.

Vi ventede længe før Rie og Emilie dukkede op og selvfølgelig endnu længere før Ha og de 2 irer ankom.

Det i sig selv var ikke noget problem, for vi kom til kræfter igen, nej problemet var i tusindvis af sultne myg.

Under krigen havde amerikanerne prøvet at bombe dette sted sønder og sammen grundet dets beliggenhed og at der havde været bygget et antiluftskyts. Materialerne til dette antiluftskyts var blevet bragt derop af samme rute som vi gik.

Der var en fantastisk udsigt og efter lidt fotografering var Didde og jeg klar til nedstigningen. Vi havde fået udhvilet os tilstrækkelig og lagde da også hårdt ud. Igen fulgte Didde mig og vi hjalp hinanden igennem strabadserne – hvilket var tiltrængt. Didde fik af og til en håndsækning. Men vi havde kun et mål i hovedet og det var bunden.

Efter en sej nedstigning – dog ikke så hårdt som vi havde troet, ankom vi til bunden 10 minutter før næste hold og ca. 20 minutter før irerne ankom. Didde, Ha og jeg var de eneste der ikke havde været en tur på numsen. Ireren toppede i denne "disciplin".

I landsbyen fik vi en dejlig frokost hvor maden som sædvanlig smagte rigtig godt. Derefter skulle vi de 3 km. tilbage til båden, hvor jeg fulgtes med det ene israelske par. Vi havde en utrolig god snak hele vejen tilbage.

Senere på båden kom vi til at snakke om landet Israel og de problemer de står overfor og jeg må indrømme at jeg nok fik et lidt andet syn på landet. En af hans sætninger var:

"Vent og se i Europa om 10 år, for I vil få de samme problemer som vi har. Vi er bare i "fronten" nu. Vi er omgivet af muslimer. Belgien, Holland, England og Tyskland er de lande der først vil opleve problemerne i Europa".

Begge familier boede i Hefa, hvor der også forekom bombninger.

Undervejs tilbage til byen "Cat Ba" var der mulighed for badning. Vi sejlede tæt op til en "lille strand" og igen var vi 4 danskere først i vandet. Jeg sprang igen ud fra taget, og det var dejligt at blive afkølet lidt efter strabadserne på bjerget. Denne gang fulgte den ene israelske par dog også med.

På vej tilbage til "Cat Ba" fik jeg øje på "perlesælgeren" på en anden båd og begyndte at vinke til hende, og da hun så det var os, fik vi mange smil og vink tilbage.

Tilbage i "Cat Ba" kørte vi 2 km. i bus ind til Hotel Princes – et stort luksuriøst hotel. Efter check in var det tid til et eftertragtet bad samt sandal vaskning, inden vi skulle op på 7. etage for at spise aftensmad.

Jeg sad overfor det ene israelske par hvor konen fortalte om hendes "livshistorie" og specielt hendes forældre – og det var barskt kan jeg roligt fortælle. Oprindeligt kom de fra Rumænien. Efter aftensmaden tog jeg på diskotek. Det var for tidligt at gå i seng. Her havde jeg en utrolig dejlig oplevelse og som virkelig fortæller meget om vietnameserne.

Jeg sad alene og nød musikken sammen med udklip af bilstyrt på en storskærm. Pludselig kom der en ung sød pige over og ville gerne snakke, og kort tid efter kom hendes kæreste også hen til os (snydt, der troede du lige at der var "snavs" i farvandet). Vi skulle danse og

morede os fortræffeligt. Da vi stoppede dansen skulle jeg komme over og sidde ved deres bord.

Det viste sig at det var rengøringspersonalet fra hotellet – bare unge og søde mennesker. De ville utroligt alle gerne snakke og danse med mig. Samtidig skulle jeg selvfølgelig smage deres medbragte frugter papaya og æbler. Omkring kl. 22.30 forlod de diskoteket og skulle hjem på hotellet og være friske til næste morgen. Jeg gik også kort tid efter – alene.

Torsdag den 8. april

Jeg havde igen sovet utrolig godt og kl. 06.00 var jeg igen klar til en ny dag. Jeg må dog indrømme at benene denne morgen føltes som - ja ikke cykelben, men bjergben. Lårmusklerne var meget ømme over gårdagens klatretur.

Da jeg gik ned fra morgenmaden mødte jeg faktisk hele "rengøringsholdet" igen og der var "gensynsglæde" og mange søde ord med på vejen.

Da jeg var i god tid valgte jeg at gå en lille tur rundt i byen og fik samtidig ringet til Atchara, som havde det godt – men jeg tror at jeg var ved at være savnet.

Kl. 08.00 skulle vi med bussen tilbage til båden. Denne gang skulle vi med en "luxus damper". Lige efter afgang fik vi igen hilst på "perlesælgeren". Det var helt utroligt at vi igen skulle "mødes".

Vi havde igen en pragtfuld sejlads og lige før "Halong" blev motoren stoppet, så vi kunne få noget at spise i ro og fred og igen fik vi en udsøgt god frokost. Vi havde samlet lidt penge ind til Ha og hjælpeguiden Ten. Hver især havde "spyttet" 50.000,- VND i kassen og som blev overrakt her under frokosten – under disse dejlige forhold. Ha og Ten havde gjort et fremragende stykke guide arbejde på denne tur.

Efter ankomst til "Halong" steg vi straks ombord i bussen, som skulle køre os til Hanoi. Undervejs til Hanoi så vi soldater der var ved at søge efter miner og bomber i nogle af rismarkerne som skulle udstykkes til byggegrunde. Usprængte miner og bomber er stadig et stort problem i Vietnam.

Ved ankomst til Hanoi kørte jeg sammen med irerne straks videre i taxi til vores hoteller. På hotellet fik jeg betalt for taxien som næste morgen skulle køre mig ud i lufthavnen. Pris 155.000,- VND. Og så skulle der handles ind.

Jeg skulle have købt en 1 CD med violinisterne, nogle nye livrem og endelig noget til Atchara. Og jeg fik købt det hele og var ved at være klar til "hjemrejsen" til Thailand.

Atchara var allerede taget til Bangkok og havde meddelt mig at hun havde bestilt en taxi fra lufthavnen og hjem til Bandan for 1.600,- Bath hvilket var ufattelig billigt. Casper og Jesper blev i Bandan. Jesper havde meddelt at hvis det var for at hente mig – var det OK, så skulle han nok blive i Bandan.

Om aftenen gik jeg igen op på "Little Hanoi Restaurant" efter at have været på Internet Café, for at sende en E-mail til Byggeriets IT.

Efter en rigtig god aftensmad gik jeg tilbage til hotellet, hvor jeg så lidt TV inden det hed godnat.

Næste morgen skulle jeg være klar til afhentning kl. 08.10.

Fredag den 9. april

Fik pakket kufferten og var klar til afgang. Kl. 08.00 blev jeg afhentet af "privat chauffør", hvor turen gik direkte til lufthavnen. I lufthavnen kunne jeg ikke få checket ind, da det var for tidligt, men så kunne jeg da få klaret postkortene.

Endelig fik jeg checket ind, betalt lufthavnsafgiften på 14,- \$ og kom igennem paskontrollen – uden problemer. Da jeg skulle igennem metaldetektoren havde jeg en pudsig oplevelse. Jeg gik igennem uden problemer, men en af "kontrollørerne" kunne se at jeg havde noget i min ene bukselomme, hvilket jeg måtte grine lidt af. (Og nu tror du selvfølgelig på noget frækt). Nej jeg hev en pose papirlømmetørklæder frem, hvorefter hun også begyndte at grine.

Jeg fik handlet lidt forskelligt ind og da jeg skulle til at betale kunne indehaveren se at jeg havde flere Dong's tilbage. Dem ville hun gerne købe tilbage, hvilket jeg var yderst godt tilfreds med. Jeg havde ikke kunnet finde en bank i lufthavnen, og jeg havde trods alt 750.000,- VND tilbage.

Efter lidt forvirring omkring gates – næsten alle afgangene blev ændret med hensyn til gates, kunne jeg nu tage afsked fra Vietnam, og 10 dages uforglemmelig ferie i et land hvor jeg kun mødte glade, imødekommende og smilende mennesker.

Vi havde en lidt urolig start, men da vi endelig var oppe i den "rigtige" højde var turen perfekt, og hvor vi igen fik en dejlig middag inden vi skulle lande i Bangkok. Under selve indflyvningen havde jeg utrolig ondt i ørerne, hvilket ikke skyldes indflyvningen, men at jeg var smæk forkølet.

I lufthavnen i Bangkok kom jeg hurtigt igennem paskontrollen og fik også min bagage meget hurtigt. Nu var det spændende at se om Atchara var ankommet – og det var hun. Gensynsglæden var stor. Atchara havde en veninde med fra Bandan.

Men nu skulle vi finde en transportform for at komme videre. Atchara's tidligere aftale var gået i vasken, og vi kunne godt glemme alt om at tage en bus, da de på grund af den forestående vandfest "Songkran" var propfulde af mennesker der skulle hjem til deres familier.

Vi besluttede os for at komme væk fra lufthavnsområdet og så se på mulighederne, så vi tog en taxi og alt imedens vi kørte væk fra lufthavnen, havde Atchara aftalt en pris med chaufføren for at køre os til Bandan – en strækning på ca. 300 km. Prisen var 2.000,- Bath.

Midtvejs fik vi noget at spise hvor chaufføren selvfølgelig også var inviteret. Og som sædvanlig fandt vi det samme gode madsted ved "Lam Takhong Reservoir" og igen som sædvanlig gik Atchara total amok med bestilling af mad. Det vi ikke spiste – og det var meget, fik vi med hjem til familien.

Da vi ankom til Bandan og Casper og Jesper så mig, var gensynsglæden ekstrem stor. De havde så meget der skulle fortælles og Jesper snakkede uafbrudt lige til vi skulle i seng.

Hos familie Saengrit var der virkelig sket meget med hensyn til huset. Der var lavet nye værelser, køkkenet var total moderniseret og flyttet og så skulle vi denne gang have en rigtig seng at sove i – ja hvad ellers!

Jo huset så nydeligt ud, nu også efter at der var kommet nyt tag på.

Vi fik aftensmad som selvfølgelig foregik på gulvet og så spiste jeg med gaffel igen. I Vietnam havde jeg i 10 dage udelukkende brugt pinde måske lige med en undtagelse når vi fik suppe.

Kort tid efter aftensmaden gik Jesper og jeg i seng.

Lørdag den 10. april

Jeg sov forholdsvis længe denne morgen – ja det længste indtil videre på denne ferie. Klokken var efterhånden blevet 06.45.

Jeg startede dagen med at lave lektier sammen med Casper, som han havde med fra Danmark. Derefter var der morgenkaffe i rigelige mængder. Der var en dejlig stilhed – måske lige afbrudt af Jespers konstante snakken. Casper havde travlt med at besøge vennerne.

Efter morgenkaffen gik Atchara, Jesper og jeg os en dejlig lang tur rundt i Bandan. Og som sædvanlig skulle Atchara snakke med dem alle vi mødte på vores vej – og dem er der mange af, når de hører vi kommer gående. Det er altid spændende at se en "falang" og en "halv falang".

Klokken 09.00 tog jeg lige et check på temperaturen på termometeren, som vi denne gang havde medbragt fra Danmark. Den viste 33°.

Omkring middag tog Atchara, Jesper og jeg ind til Dalat Camping på knallert. Atchara skulle klippes. I medens kunne Jesper og jeg slappe af. Jeg fik købt ikke mindre end 3 puslespil på hver 600 brikker, som vi skulle til og more os med.

På vej hjem punkterede vi på baghjulet, men ikke mere end at jeg kunne køre Jesper hjem – skifte knallert og så hente Atchara.

Derhjemme fik vi taget hul på puslespillene, men Casper og Nung Nang gav hurtigt op, men nu var jeg kommet i gang og det "fængslede" mig.

Midt på dagen var der sengeskift. Atchara's far ville sove ude i det nye værelse – vi skulle ind i hans værelse og Mæo flyttede ned på vores plads i stuen – så alt i alt stor aktivitet.

Ellers gik dagen stille og roligt. Eftermiddags temperaturen lå omkring 45° og det var mere end bare varmt.

Søndag den 11. april

I løbet af natten var der igen død en nabo søn, af AIDS. Det var nummer 2 indenfor ca. 14 dage. Manden havde været så syg at sygehuset total havde opgivet ham og at han ligeså godt kunne ligge derhjemme og dø.

Under morgenkaffen fik afsluttet mit puslespil som Atchara's far meget gerne ville have. Det skulle limes og hænges op.

Morgentemperaturen klokken 9 var 34°, og jeg brugte formiddagen til at slappe af i. Omkring kl. 10.30 var vi oppe i templet med mad til munkene. Der var blevet lavet noget ekstra ud af denne mad, grundet den snart kommende fest "Songkran", og nu var der ikke mange for næsten at sige ingen der lavede noget ekstra ud af maden. De ville alle vente til den "store dag", og det "benyttede" familie Saengrit sig af.

Om eftermiddagen kørte Atchara og jeg ind til Dalat Camping for at hæve penge på visakortet. På vej hjem kørte vi forbi markedet hvor vi fik handlet lidt ind. Bl.a. købte Atchara roser samt 1 træ til hendes far. 5 roser kostede 100,- Bath. Derfra kørte vi bagom byen og kom forbi købmanden hvor halsen lige kunne blive skyllet, inden vi kørte hjem, hvor Jesper var vågnet fra hans lille lur.

Hen mod aften var Casper, Jesper, Nung Nang og jeg ude og køre med en af de små traktorer. Jesper syntes dette var meget spændende.

Om eftermiddagen var Mæk kommet hjem fra Bangkok, hvor han havde besøgt sin far, og var lige nede ved os for at hilse på os, og var der en der blev glad ved at se ham – var det Casper. Casper blev enorm glad for at se Mæk igen.

I Bandan var der yderligere 2 "falanger" – 2 tyskere. Den ene boede der for 3 måneder af gangen og den anden var åbenbart også ret tit i Bandan, efter hvad Atchara fortalte mig.

De isolerede dem selv og konerne fuldstændig fra byen og tyskeren der boede der for 3 måneder af gangen, prøvede ligeledes at sætte "dagsordenen" for hvad man måtte og ikke måtte i Bandan.

Heldigvis anser byen ham for kun at være en stor nar og ignorerer ham fuldstændig. Han bliver mødt af thaier der er meget lukkede, hvor jeg oplever det stik modsatte. Jeg bliver konstant mødt af thaier der er smilende og imødekommende og der falder altid et ord med på vejen.

Mandag den 12. april

Vågnede op til sørgemusik fra naboen, som var ekstrem højt. Jeg tror det startede kl. 6. Atchara og jeg gik op forbi huset hvor der var dødsfald og der var mange mennesker forsamlet. Omkring klokken 7 stoppede musikken, hvilket var en dejlig "befrielse".

Jui kom tidlig om morgenen ned for at hilse på os. Hun var også kommet hjem fra Bangkok.
Morgentemperaturen var 34°.

Omkring kl. 10 kørte Atchara og jeg til Chatturat for at veksle penge. Jeg havde noget valuta som jeg ligeså godt kunne få vekslet.

I Chatturat blev vi for første gang mødt af mennesker der kastede med vand – men vi undgik dem – denne gang.

I banken fik vi vekslet og derefter tanket knallerten, så vi kunne klare de ca. 20 km hjem og var dermed klar til hjemturen. Men denne gang undgik vi ikke vandet. Vi blev fuldstændig overhældt af vand.

I Bandan var der fuld gang i forberedelserne til den store "vand fest". Der skulle bages, laves mad og rejses telte. Familienmedlemmer fra nær og fjern strømmede til.

Temperaturen omkring middag var 43°.

Om eftermiddagen ankom Atchara's veninde Noi, der skulle bo nogle dage sammen med os.

Til aften var Atchara, Jesper og jeg ude og køre en lille tur på knallert. Casper havde som sædvanlig travlt med at besøge Tim eller Gai. Vi sluttede turen af med at besøge Mo – som dog ikke var hjemme, men naboerne bød straks på lidt øl og da vi kørte derfra fik en af nabo pigerne lige et ”dansk klem” til stor morskab for alle parter.

Derhjemme gik Atchara´s far og hyggede sig utroligt meget i Jespers nærværelse. Det var ikke ualmindeligt at han ofte klukkede af grin, og hvor jeg dog under ham at han har fået en dejlig alderdom.

Og denne gang lavede Atchara en lidt anden fordeling af pengene vi plejer at give familien. Atchara´s mor fik 30.000,- Bath medens hendes far fik 5.000,- Bath, som han kunne bruge som han havde lyst til, og det var lige noget der passede ham.

Derforuden købte Atchara cykler til hele familien. De gamle var efterhånden udslidte. Casper og Jesper fik også en. Pris for det hele var ca. 6.000,- Bath.

Tirsdag den 13. april

Første gang jeg vågnede var omkring klokken 3, hvor jeg hørte nogen snakke udenfor. Det viste sig at være nabo sønnen, der var kommet hjem og som var slem tilredt. Han havde været med i en ulykke nær Bandan, hvor der døde 3 unge mænd – dog ingen fra Bandan.

Omkring kl. 06.15 var der fuld aktivitet i huset. Alle på nær Atchara's far skulle op i templet til morgenfest. Det pæne nye tøj, som Atchara havde investeret i til Mæo og hendes mor, blev taget frem og kl. 07.00 gik det af sted.

På vej derop blev jeg inviteret på et glas Whisky – og hvorfor ikke starte dagen med et glas Whisky!

Oppe i templet var der stuvende fyldt af mennesker – ja der var faktisk ikke plads til alle, så nogle måtte side udenfor.

På vej hjem var vi forbi Djeng, der var kommet hjem fra sygehuset med hendes lille baby – en dreng. Her fik jeg hilst på Tun og de andre familiemedlemmer.

Morgentemperaturen denne morgen var helt oppe på 36°.

Senere på formiddagen gik vi op til templet igen. Munkene og de "gamle" skulle have vand, hældt over hænder og fødder, og der var bare mange mennesker.

Og nu skal jeg love for at vandkampene var startet. Jeg fik den ene spand vand efter den anden hældt over mig og alle havde det hyle skægt. Jeg lignede efterhånden en der havde været i bad med tøj på. Jeg tror jeg var eftertragtet på grund af mit hvide "look".

På vej hjem igen fik vi den ene balje vand hældt i hovedet efter den anden. Efter en kort pause derhjemme kørte Mæo, Noi og Jesper af sted for at købe en vandpistol til Jesper. Han var den eneste der ingen havde og det gik selvfølgelig ikke.

Atchara og jeg gik op til templet igen. Undervejs derop havde vi igen pause midtvejs. Jeg blev budt på Whisky og fik en snak på engelsk med 2 gutter.

Oppe ved templet var de i gang med at spille petanque og jeg blev straks budt på 1 glas øl, som jeg selvfølgelig sagde ja tak til. Det kostede lige 3 nye øl – dette lille nummer. Jeg spurgte Atchara om vi ikke kunne sætte en lille bod op og invitere forbigående på 1 kop øl, hvis de hver især så skulle give 3 nye øl. En god forretning, som jeg dog ikke fik lov til at praktisere.

Men de havde isvand og det var bare koldt selv i denne varme.

Vi fortsatte op til krematoriet hvor den unge mand skulle brændes. Vi fulgte den sidste del af ceremonien inden der blev tændt. På vej hjem gik vi op til Tun, hvor jeg medbragte lidt øl til alle de mennesker der var forsamlet.

Derhjemme var tiden kommet til at jeg ville fortælle Casper om hans rigtige far og mor. Vi startede med at gå op på loftet for at se det store billede af Dae. Casper's første reaktion var: "Hvor er så min rigtige mor?"

Derefter så vi billederne fra begravelsen, hvor jeg må indrømme at jeg havde svært ved at holde følelserne tilbage. Casper tog det stille og roligt og sugede informationerne til sig. Casper ville gerne se hvor Dae er "begravet", så jeg tog ham med op til templet for at vise gravstedet.

Efter at vi havde stået og snakket om stedet og ceremonierne i forbindelse med brændingen fortalte Casper at han var lidt ked af det, men ønskede at komme ud og lege nu, hvilket selvfølgelig var OK.

Jeg tror Casper havde forstået budskabet.

På vej hjem kørte jeg ind til Jut, der straks bød på lidt øl og vi havde en dejlig lang snak. Derhjemme fik jeg drømmesengen. Jeg var efterhånden blevet godt træt.

Onsdag den 14. april

Klokken 6 var jeg frisk igen og en ny dag kunne starte. En ny dag med masser af vand. Efter morgenkaffen så jeg en grøn slange på ca. 70 cm og meget tynd – på tykkelse med en "normal" lillefinger. Morgentemperaturen var 35°.

Noi tog om formiddagen afsked med os. Hun ville hjem og fejre fest sammen med familien. Atchara havde forskellige gaver til Noi, og som vakte stor glæde.

Op af formiddagen var vi til fodboldkamp. Bandan skulle spille mod nabobyen og det var bare varmt – ca. 43°.

Grundet varmen og stemningen forbarmede jeg mig og gik ind som sponsor med 1 øl (0,6 liter) til hver spiller, hvis de vandt. Det var der meget snak om, men kampen udviklede sig i forkert retning. 2-0 men jeg syntes det var synd og kørte af sted for at hente 24 kolde øl, hvilket var lidt af en prøvelse.

De fattede simpelthen ikke at jeg skulle have 24 øl eller 2 kasser, men langt om længe lykkedes det ved hjælp af tegnsprog og store armbevægelser. Pris 800,- Bath.

Velkommen tilbage med de 2 kasser på knallerten, var stillingen blevet bedre. 2-1 og så kom udligningsmålet, hvilket også var slutstillingen. Og så var der øl og de var glade.

Efter denne kamp var det damernes tur til at spille mod hinanden. Jeg blev i den forbindelse bedt om at komme over stil speakeren samt skoleinspektøren og hvad der så sket står stadig uvist for mig, men jeg havde åbenbart meldt mig som sponsor med 1 kasse øl til hvert hold og dette blev meddelt over højtalere – så der var ingen vej tilbage. Og der var vild jubel fra begge hold samt tilskuerne, da dette blev bekendtgjort. Atchara arrangerede straks afhentning af de 2 kasser, som straks blev givet til de 2 hold. Kampen blev midlertidigt stoppet.

Derefter var det igen herrernes tur hvor også jeg deltog og gys det var varmt, så efter ½ time måtte jeg give op. Det var simpelthen ikke til at holde til for en hvid "falang", men jeg havde fået masser af PR for at vise mig villig til også aktivt at deltage sammen med dem.

Der var efterfølgende om aftenen en del hende ved Atchara og fortælle hende at de havde set mig spille fodbold og om det var for det kunstneriske eller pinochio-benene ved jeg ikke, men de havde altid et smil på når de sagde det.

Kørte derefter hjem for at hvile lidt. Vi skulle være klar til om aftenen, hvor vi skulle op til templet.

Oppe ved templet var der bare fest og salgs boder og her havde vi en lidt pudsigt oplevelse.

Der kom en dame hen til Atchara og meddelte hende at hun aldrig ville glemme Leo og mig. Dette undrede Atchara sig lidt over, for hvor kendte hun os fra.

Jo for 2 år siden da vi også var i Thailand og hvor vi havde haft Minna og Leo med, og Leo og jeg havde været ude og gå en tur i Bandan – havde vi frivilligt hjulpet hende med at

løfte nogle store "træstammer" væk fra vejen og hen i hendes trækvogn. Dette stod for hende som en meget stor oplevelse. At 2 falanger på ferie kunne drømme om at hjælpe en fattig landmandskone.

Senere tog Atchara's far, Casper og jeg til thai boksning, som var en kæmpe oplevelse. Der var hidkaldt politi til adgangskontrol og Atchara havde købt en familiebillet til os. Boksekampene foregik i en form for telt uden tag.

Senere ankom Atchara og Jesper, men Jesper var begyndt at blive træt, så jeg valgte at gå hjem med ham. Atchara's far blev til det sidste, hvilket vil sige til omkring kl. 3. Han går op i det med liv og sjæl.

Torsdag den 15. april

Sov forholdsvis længe – ja helt til kl. 07.00 før der kom liv i kludene. Morgentemperaturen kl. 9 var 38°.

Dagen var dømt til en dasedag hvor vi intet skulle foretage os. Jeg så børnefilm sammen med Jesper, sov, læste og havde det ellers hårdt i varmen. Midt på dagen var temperaturen oppe på 44° og det var bare uhyggeligt.

Jesper plaskede i vand med næsten alle og Casper var oppe ved Jut for at spille playstation.

Hen mod aften kørte Atchara og jeg til Dalat Camping for at handle lidt ind og som sædvanlig var det mig der skulle køre. I Dalat Camping blev vi stoppet af politiet. Der var razzia og alle blev stoppet. De ville kontrollere kørekortet og nu var gode råd velkomne.

Jeg havde ikke mit kørekort med, hvilket jeg hurtigt fik meddelt Atchara, hvilket betød at Atchara snakkede som et vandfald og forklarede at mit kørekort lå i Bandan, hvilket selvfølgelig ikke var så godt, men om de ikke kunne bruge hendes kørekort – de lignede jo hinanden.

Jeg tænkte straks – nu rabler det for hende, men de "åd den". De pjattede lidt og vi fik lov til at køre og skulle være opmærksom på at der blev holdt lignende razziaer de næste 3 dage. Jut sagde senere at det kun var på grund af at jeg var "falang" at den gik. For thaierne var den ikke gået. At betale, 400,- Bath.

Vi fortsatte derefter til markedet – fik handlet lidt ind og vendte næsen hjemad mod Bandan igen – med en oplevelse rigere.

Om aftenen tog vi op til naboen for at høre levende musik, som de havde bestilt til deres munkeindvielsesfest.

Jesper og jeg gik tidlig hjem, da Jesper var træt. Med os fulgte vores bodyguard – Atchara´s mor. Om aftenen fik vi ikke lov til at gå alene.

Fredag den 16. april

Det store emne om morgenen var om vi skulle på tur og hvem der i så fald skulle køre. Udfaldet blev at jeg skulle køre i Sunan's pickup, og turen skulle gå til Khao Yai National Park.

Med os skulle Mo, Gai, Jujii, Mæo, Nung Nang og Atchara's mor og far, så der blev fuld læs.

Kl. 08.45 startede turen, hvor temperaturen var 36°.

Mit venstrekørsel gik faktisk rimelig godt og vi kom sydover. Da vi nærmede os frakørslen ville Atchara fra en gang for tidlig, hvilket betød en lille omvej.

På vej op til Khao Yai gjorde vi holdt på en finere italiensk restaurant. Det var et dejligt sted i dalen mellem bjergene og klokken nærmere sig 11.30 – et passende tidspunkt til at få noget at spise. Pris ca. 2.500,- Bath.

Derefter gik turen op i bjergene, hvor vi virkelig havde bjergkørsel, men vi kom da op – stille og roligt og pludselig var vi der. Et utroligt dejligt naturområde.

Nu skulle vi se om vi kunne finde et overnatningssted. Først skulle vi køre op og se på lokaliteterne, hvilket jeg ikke helt forstod, da vi ikke kunne få nøglerne udleveret forinden, men vi kørte op til lejlighederne som var svære at finde, for derefter at returnere til receptionen.

Denne gang gik jeg med ind. Vi besluttede os for det 25 personers store hus tæt ved receptionen. Det lå meget mere centralt, men var til gengæld selvfølgelig også noget dyrere. En overnatning med nat safari kostede ca. 4.500,- Bath, så den tog vi. Stedet var fantastisk og vi havde i hvert fald plads nok.

Atchara og Mæo besluttede sig for at køre ned i byen for at handle lidt ind til aftensmaden og havde hyret en "bjergvogn". I medens kunne vi andre slappe af og nyde naturen. Vi så masser af aber og pludselig kom der et rådyr op til huset og som slet ikke var bange for mennesker.

Da Atchara og Mæo noget senere ankom, var der aftensmad til alle. Vi skulle være klar kl. 19.00 hvor vores nat safari skulle starte.

Det var helt vildt spændende og vi så rigtig mange rådyr alle mulige steder, men det var hundekoldt her oppe i bjergene og både Casper, Jesper og jeg frøs med anstand. De andre havde mere tøj på. Vi så desværre ingen elefanter.

Ved hjemkomst til hytten en time senere, var det ved at være sengetid.

Khao Yai Nationalpark

Khao Yai Nationalpark er Thailands første og samtidig en af de største nationalparker og er på godt 2100 km². Her er 5 forskellige vegetationszoner og mange forskellige dyr. Hvis man er heldig kan man opleve, se spor af eller høre alt fra vilde elefanter, tigre, leoparder, aber, bjørne, vildsvin og hjorte til i hundredvis af forskellige fugle.

Parken har både bjerge og kæmpemæssige vandfald, og den er dækket af frodig tropisk regnskov med et væld af forskellige planter.

Lørdag den 17. april

Da Atchara og jeg stod op var bilen allerede pakket og vi var kort tid efter klar til at køre. Vi kørte stille og roligt ned af bjergene og mødte på vejen flere aber.

Da vi var kommet ud af Nationalparken så vi et sted med mange elefanter, hvilket vi ville se nærmere på. Det viste sig at vi kunne bestille tid til en tur i junglen på elefant ryg, og det skulle selvfølgelig prøves. Stedet hed:

"The Jungle House"
215 Thanarat rd.,
Pakchong
Nakornratchasima 30130

og var et fedt sted. Naturen var dejlig, det var et billigt sted at overnatte – så havde vi bare vist det, og så var der utrolig mange aktivitetsmuligheder.

Vi fik bestilt billetter og ½ time senere skulle vi være klar, hvilket betød at vi lige kunne nå at få 1 kop kaffe med lidt toastbrød.

Nu kom det store øjeblik. Jesper, Atchara og jeg skulle på den "lille elefant på 2 tons" medens de andre 5 (Casper, Gai, Jujii, Nung Nang og Atchara's far) skulle på den "store elefant på 3 tons". (Mor og datter på henholdsvis 35 år og 12 år).

Turen gik stille og roligt ind i junglen vuggende fra side til side. Vores elefantfører var utrolig snaksaglig og pludselig hoppede han ned og ville gerne tage nogle billeder af os. Vi gik gennem floden og ca. 45 min. efter ankom vi igen til afgangsstedet.

Undervejs havde vi fodret elefanterne med bananer og Casper var blevet forfremmet til "elefantfører" og sad foran den "rigtige elefantfører". Efter ankomsten blev elefanterne fodret med "gamle bløde bananer", som de var helt vilde med.

Efter denne fantastiske oplevelse kørte vi videre og stoppede det "sædvanlige" sted oppe ved motorvejen, hvor vi fik masser af mad, inden den sidste strækning kunne tilbagelægges.

I Dan Khun Thot hvor jeg drejede fra mod Dalat Camping blev jeg stoppet af politiet. De havde en af de sædvanlige razziaer og skulle se kørekort samt kontrollere sikkerhedsseler. Og heldigvis havde jeg mit kørekort med som selvfølgelig var OK, men Atchara fik påtalt at hun skulle bruge sikkerhedsseler, når hun sad foran. Og det var det, og vi kunne fortsætte.

Eftermiddagen hjemme i Bandan blev brugt til afslapning og lige før aften kørte Atchara og jeg ind til den lokale købmand. Vi skulle have en stikkontakt, skruer og 1 ny knibtang. Jeg skulle installere projektøren, som vi gav Atchara's far under sidste besøg i Thailand.

Velankommen derhjemme igen gik vi straks i gang med at installere hvilket gik gnidningsløst. Det var først under indstillingen vi fik besvær – ikke med teknikken, men at folk blev ved med at gå forbi os, og så er det ikke nemt at indstille en censor, der skal tænde og slukke efter et vist tidsinterval.

Om aftenen sad vi udenfor huset hvor naboens søn der havde været med i ulykken kom over til os. Han var efterhånden kommet til kræfter igen, men havde det utroligt hårdt med at have mistet 2 gode kammerater. Den sidste kendte han ikke.

Thailænderne er utrolig gode til at snakke med hinanden og deres nysgerrighed gør at de ikke "pakker noget ind" og dermed spørger direkte, hvilket dermed giver "luft". De får snakket ud om deres følelser.

Atchara tilbød ham en øl, hvilket han sagde Ja tak til. Det var den første øl han drak efter ulykken og jeg tror han følte sig godt tilpas.

Søndag den 18. april

Om natten havde jeg mareridt, hvilket betød at jeg fik vækket hele huset – med mit brøl. Atchara fik mig i hvert fald lynhurtigt vækket, hvorefter jeg kunne sove igen.

Om morgenen sov jeg til gengæld længe – helt til kl. 07.15 inden jeg fik mig lettet fra sengen. Morgentemperaturen var 37°.

Kl. 09.00 kørte vi op til søen hvor der var fiskeri de næste 2 dage. Jeg havde ikke helt forstået hvad det betød, men hold da kæft, der var mange deroppe. Søen var stoppet af mennesker der alle ønskede at fange den største fisk. For at få lov til at fiske var 50,- Bath.

Der var simpelthen feststemning overalt. Hos byens "overhoved" blev jeg budt på lidt "billig Whisky", og selvfølgelig skulle jeg da smage. Mange af de omkring stående var spændte på at se mig drikke dette "sprøjt", men de fik en "skuffelse". Jeg drak det bare uden at fortrække en mine. Fra Senuan's far fik jeg tommelfingeren.

Vi så på dette fiskeri, hvilket var en stor oplevelse. Overalt hvor vi gik, fik vi mange små thailandske smil med på vejen, og Jesper måtte finde sig i at blive "berørt" af mange ældre mennesker. Casper var taget med Mo's ældste søn ud til søen. Omkring kl. 10.30 kørte vi hjem igen, da det var ulideligt varmt.

Omkring middag var der 43° i skyggen, så der var kun en ting at gøre – ligge sig på drømmesengen – læse og sove.

Sidste på eftermiddagen kørte Jesper og jeg ud til købmanden for at købe 1 is og 1 øl og for at kontrollere om der var flere ude og fiske, men dette var stoppet for den dag. Resten af dagen gik stille og roligt.

Mandag den 19. april

I Løbet af natten havde jeg været oppe og drikke vand ikke mindre end 2 gange. Det var meget varmt.

Kl. 06.15 begyndte de oppe ved templet at snakke i "by højttalerne", og dermed var den morgensøvn forpurret. Morgentemperaturen var 39°.

Tidligt på formiddagen fik jeg ringet til Jysk Rejsebureau i Bangkok for at få dem til at bekræfte flybilletterne hos China Air.

Op af formiddagen kørte vi med Jut til Chatturat. Vi skulle have hævet penge til den forestående tur til "River Kwai" og samtidig ville Atchara have oprettet en konto i banken.

Jut skulle være vores chauffør til "River Kwai", hvilket jeg var yderst godt tilfreds med. Aftalt pris var 1.500,- Baht pr. dag + diesel og vi regnede med 3 dage i alt.

Efter at kontoen var oprettet, hvilket tog 1 time, skulle vi have noget at spise inden turen gik hjemad.

Senere på eftermiddagen tog vi ind til den lille by med telefoncentralen, hvor jeg skulle klippes. Vi fik overtalt Jesper til at han også skulle klippes. 2 klipninger + 1 øl kostede 80,- Bath. Da Jesper sad ligesom han gør i Danmark når han skal klippes – total umulig – fik han 100,- Bath.

Velankommen hjem igen gik vi op til naboen, der var ved at få fyldt jord op og der var hektisk aktivitet.

Atchara og jeg fik os også et slag tennis ude på vejen, vejret var dejligt. Da ismanden kom forbi gav jeg is til hele banden, der efterhånden var samlet hos os. Det blev til ca. 10 is á 3,- Bath pr. stk.

Tirsdag den 20. april

Vågnede meget sent – ja faktisk først kl. 7, og dagens program startede med lektierne sammen med Casper og selvfølgelig min morgenkaffe.

Kl. 9 skulle vi være klar til afgang, så der var stor aktivitet i huset. Vi var mange mennesker og der var meget der skulle pakkes og stuves i bilen, men vi "overholdt" tidsplanen. I Dalat Camping skulle Jut lige have skiftet batteriet på bussen og skæbnens ironi ville at en af de mest kendte buschauffører i Thailand også lige havde et eller andet der skulle ordnes på hans bus. Jut og den anden chauffør kender hinanden utroligt godt, så vi fik masser af fif med på vejen. Hvad vi skulle se og hvor vi kunne bo billigt. Så vi må sige at dagen startede ganske fornuftigt.

I "Sing Buri" valgte vi at få lidt frokost ved en af "vej restauranterne". Det var et nydeligt sted samtidig med at betjeningen var helt i top. I samme restaurant sad der et bordfuld politi folk og hyggede sig. Om de var i tjeneste eller ej ved jeg ikke, men Whisky flasken blev gemt hver gang der var givet en omgang i glassene.

Atchara kunne ikke dy sig og skulle absolut filme disse politifolk, og jeg må indrømme at jeg tænkte, nu rabler det igen – men nej hun kom i snak med dem, og igen fik vi en masse informationer, som vi kunne gøre brug af på vores vej til "Riwer Kwai".

En af informationerne var at vi skulle tage ud til et nærliggende tempel hvor Thailands største liggende Buddha ligger. Jeg mener stedet hed "Chaksi Reclinning Buddha".

Stedet var utroligt flot, hvor træer var skåret i motiver og der var en dejlig stilhed over dette tempel – men vi havde stadig lang vej foran og fortsatte turen.

Omkring kl. 16.00 ankom vi til "Kanchana Buri" hvor vi først lige kørte ud til "Broen over floden Kwai", hvilket var et storslået syn – specielt når man kender historien om broen. Men vi skulle komme til at se meget mere til denne.

Nu skulle der findes et hotel og vi fandt Hotel RS, hvor vi fik os indlogeret i 4 værelser. Pris pr. værelse var 800,- Bath inkl. morgenmad. Medens Atchara ordnede fordelingen af værelser fik Jut og jeg en enkelt pils nede ved receptionen.

Men nu skulle der til og ske noget. Vi kørte igen ned til "Broen" og selvfølgelig skulle vi alle sammen ud og gå på "Dødens jernbane" oppe på "Broen". Vi gik ca. halvvejs over, da vi besluttede at vende om igen. Der var stuvende fuldt af mennesker og der hvor vi skulle gå var der meget smalt, hvilket var et problem når jeg skulle holde Jesper ved hånden. Ude ved siderne var det direkte ned i floden "Kwai". Men det havde været en kæmpe oplevelse.

På vej tilbage bliver vi "antastet" af en "bådturssælger", der gerne vil sejle en tur med os, hvilket jeg straks var med på. Det kunne da være spændende og sjovt – om ikke andet så for Casper og Jespers skyld.

Prisen blev aftalt og det viste sig at vi skulle med en af "hurtigbådene", hvilket jeg syntes var endnu mere fedt. Vi havde en dejlig spændende tur, hvor bådmanden var utrolig sød til at stoppe båden og fortælle os om området og de seværdigheder der var omkring floden.

Efter cirka 1 times sejlads ankom vi igen til "Broen".

Atchara fik pludselig en idé om at det kunne være skønt at komme ud og sejle med en af "husbådene" og spurgte om jeg havde lyst til dette, hvilket jeg selvfølgelig havde. Der var bare et lille problem – man skulle bestille dem 1 uge i forvejen.

Men som sædvanlig var der også en løsning på dette lille problem. Mo's datter Jui som arbejder i Bangkok, hvor hun passer en gammel dame. Hendes søn ejer stedet hvor bådene ligger til – langt nede af floden, for dagen efter at vende næsen tilbage til "Kanchana Buri".

Atchara kontaktede straks Jui og der blev "iværksat en undersøgelse".

I medens benyttede vi os af ventetiden til at få noget at spise. Lige ved siden af "Broen" var der en "Båd restaurant" og hvad kunne være mere passende end at spise der. Vi fik kanon dejlig fiske retter med en udsigt over "Broen" og floden.

Hen på aftenen fik vi et opkald fra Jui, at det godt kunne lade sig gøre, og Atchara bestilte straks en båd. Jui sagde at vi ville få det til en meget fordelagtig pris – uden at nævne prisen. Jeg spurgte Atchara om det var i en størrelsesorden på 5.000,- eller 10.000,- eller

måske endda 20.000,- Bath vi snakkede om – og det vidste hun ikke, andet end at prisen ville være OK – Nå ja og hvad så! det skulle jo nok være OK.

Derefter gik turen hjem til hotellet hvor Jut og jeg nød en enkelt i restauranten, hvor der var levende musik.

”Broen over floden Kwai og Dødens jernbane”

Under 2. Verdenskrig benyttede japanerne krigsfanger til at bygge den berygtede ”Dødens Jernbane”, som løber langs Kwai floden. Jernbanen fortsatte helt til ”De Tre Pagoders Pas”, men er siden blevet ødelagt. Burmeserne og thailænderne har nemlig indgået en aftale om at ødelægge sporerne fra den fælles grænse og 100 km ind i hvert land, (som de siger: ”Der er kort afstand mellem gode venner og gode fjender”).

Tusinder af fanger og tvangsarbejdere døde under konstruktionen af jernbanen pga. den brutale behandling, de fik af japanerne. Det menes, at ca. 16.000 allierede krigsfanger og ca. 100.000 asiater døde af sygdom eller japanernes tortur under bygningen af jernbanen.

Pierre Boulle har skrevet en roman om disse forhold, ”Broen over floden Kwai” der senere er filmatiseret med Alec Guinness og William Holden i hovedrollerne (filmen er dog optaget på Sri Lanka). Filmen bygger på den historiske kendsgerning, at broen blev sprængt umiddelbart før indvielsen for at forhindre japanerne i at få den eftertragtede jernbane til at fungere.

Metalbroen over Kwai står som et mindesmærke over den grusomme behandling, de allierede krigsfanger fik af japanerne under 2. Verdenskrig. Broen blev bombet flere gange i 1945 og blev først genopbygget efter krigen.

Navnet ”Dødens jernbane” opstod da hver jernbanesvle symboliserer en fange der blev dræbt / døde under bygningen af denne.

Onsdag den 21. april

Vi havde haft en kanon nat i vores dejlige værelser på Hotel RS. Jesper faldt heldigvis hurtigt i søvn til glæde for Atchara og jeg!
Om morgenen fik vi en dejlig gang morgenmad inden vi tog af sted på tur igen.

Første stoppested var JEATH Krigsmuseet, (bogstaverne JEATH står for Japan, England, Amerika, Australien, Thailand og Holland), nede ved Broen. Besøget i dette museum var en meget stor oplevelse samtidig med at det selvfølgelig var meget uhyggeligt. Jut spurgte mig på et tidspunkt om jeg også havde gåsehud – Jut var meget berørt af billederne.

Selve bygningen er en rekonstruktion af de bambushytter, som krigsfangerne boede i, og indvendig kan man se, hvor trange forholdene var. Desuden er her fotos, tegninger, beskrivelser m.m. af de allieredes krigsfangers forhold samt våben og kort over egnen. Det illustreres bl.a. at fangerne måtte arbejde 15 timer om dagen hver eneste dag i ugen og næppe fik andet at spise end en skål ris.

Efter dette meget interessante besøg kørte vi ud til Kanchana Buri's krigskirkegård for at se de mange gravsten. Og havde man ikke før haft gåsehud – ja så fik man det i hvert fald nu.

Kirkegården for krigsfanger er den største af Kanchana Buri's to kirkegårde med i alt 6982 gravsteder for de allierede soldater, der døde her under 2. Verdenskrig som japanske krigsfanger. Her ligger bl.a. en dansker G. A. Andersen, der var i japansk krigsfangenskab, begravet. Graven er nr. 20 i syvende række.

At se alle disse gravsten og samtidig se hvor flot stedet blev holdt, var meget storslået.

Derefter kørte vi til den anden krigskirkegård og jeg må indrømme at jeg var meget berørt af dette syn, og det der nok gjorde størst indtryk på mig, var at det var familien fuldstændig uforstående. De forstod simpelthen ikke dette.

Derfra gik turen ind til byen igen hvor vi så et andet krigsmuseum – knap så kendt, men jeg må indrømme at det var et meget godt og informativt museum om det virkelige liv i krigslejrene. Der var billeder af forskellige torturmetoder der var blevet brugt, hvilket nok mere end det første museum fortalte sandheden om livet i lejrene. På et tidspunkt tror jeg at både Jut og jeg fældede en tåre – det var bare uhyggeligt.

Efter disse oplevelser kørte vi mod "Sai Yok", hvor vi lige umiddelbart skulle se et vandfald. Men vi havde svært ved at finde vandfaldet og på grund af tidsnød foreslog jeg at vi kørte ud til grotten i stedet for.

Den var nem at finde og lå op og ned af "Dødens Jernbane". For at komme ind i grotten skulle vi gå et lille stykke vej langs jernbanen, og her fik vi virkelig et lille indtryk af hvor vanskelige forhold krigsfangerne havde måttet arbejde under.

Efter denne oplevelse var det efterhånden blevet middag og der skulle lidt mad til og heldigvis lå der lige ved siden af jernbanen en lille eksklusiv restaurant, som vi lige så godt kunne vælge. Det viste sig at bestyreren af denne restaurant var fra Bandan og en kendt person og straks da han så os, kom han os i møde og hilste pænt på os alle.

I de 2 år han havde arbejdet der var vi de første gæster fra Bandan og vi fik en udsøgt service.

Normal skulle man for maden betale 150,- Bath pr. næse, men vi fik det hele til 11 personer inkl. 2 øl + 5 sodavand for 1.250,- Bath, så vi havde fået en pæn rabat.

Lige inden vi gik fortalte han os, at han været nødt til at lave et afsnit for japanere og et for de øvrige turister. Det var sket op til flere gange at der pludselig var opstået en slåskamp mellem turisterne og japanerne og det 59 år efter at krigen var slut, men her var der mange følelser – så tæt på det hele.

Nu var tiden så småt også inde til at vi skulle tilbage til Kanchana Buri, hvor vi skulle møde guiden, der skulle føre os ned til den rigtige båd. Båden blev hurtigt fundet og så var vi klar – vi skulle lige vente på Jut der kørte bilen ud til stedet hvor vi skulle overnatte.

Sejlturen ned af floden var simpelthen pragtfuld – stille og roligt og alle ombord nød turen. Vi gjorde stop undervejs hvor vi skulle op og se et tempel. Det var ikke så meget templet men en nonne der var attraktionen. Hun var ”meget stor / bred” og beherskede fuldstændig kontrol over kroppen i form af meditation, som hun viste i et bassin. Det var utrolig flot at se og samtidig også imponerende.

Derfra sejlede vi videre ned af floden, for at gøre stop ved vores aften destination. Vi blev enige om at vi alle mere eller mindre trængte til et bad – så det stod øverst på listen. På vej op i badet mødte vi ejeren, men han vidste på daværende tidspunkt endnu ikke hvem vi var, men da jeg spurgte Atchara om det var ham der kendte Jui – hørte han hendes navn, og spurgte straks om vi var familien der kendte Jui og som passede hans gamle moder – hvilket vi jo kunne bekræfte, og samtidig fik han pæn hilst på Jui's mor Mo.

Og så skal jeg love for at der var service. Badefaciliteterne var til gratis afbenyttelse og vi blev spurgt om vi først ville have et bad eller noget at drikke. Vi valgte badet.

Efter badet blev jeg inviteret hen til hans bord i restauranten, hvor også bådsmanden sad. Vi skulle lige have en snak og lidt humle sammen. Han snakkede rimelig godt engelsk og havde nogle stærke holdninger mod japanerne. For som han sagde: "Der er mange japanske fabriks ejere i Thailand og som behandler natur og mennesker som det værste skidt og ikke respekterer noget som helst".

Så jeg må indrømme at japanerne ikke har lært ret meget siden 1945, hvis ovenstående passer, hvilket jeg ikke er den mindste i tvivl om.

Derefter fik vi en god gang aftensmad inden vi fortrak ned til båden, hvor Jut og jeg nød en enkelt inden vi gik til køjs, hvor jeg længe lå og lyttede til de glade mennesker der havde fuld gang i den på nabo båden. Musikken stoppede omkring midnat.

Torsdag den 22. april

Efter en "hård" nat på trægulvet vågnede vi op til lyden af højt musik, der igen startede kl. ca. 05.30. Det var utroligt dejligt her i de tidlige morgentimer. Kl. 07.00 skulle vi op og have morgenmad, men vi var så heldige at der forinden kom en "købmandsbåd" sejlen forbi og hvor man kunne købe frisk kaffe.

Morgenmaden var ris suppe – ikke lige just min livret kl. 07.00 om morgenen, men jeg fik dog hældt lidt ned, hvorefter turen kunne gå tilbage til båden. I mellemtiden skulle Atchara have afregnet for turen og bespisningen, og jeg var meget spændt på denne del. Men hold da op – vi skulle afregne 3.000,- Bath for båden – resten var en gave til familien på grund af Jui.

Vi skulle alle på nær Jut fortsætte sejlturen. Jut ville mødes med os lidt længere nede af floden.

Vores første stop var ved elefantlejren, som var en mega oplevelse, og specielt nok for Casper. Vi så et kæmpe show med 3 elefanter, som kunne male, gå på 2 ben – både for og bagben, danse, neje, købe bananer og mange flere ting. Efter showet havde vi hyret 2 elefanter til en lille ridetur i junglen og floden, og igen nød vi den totale stilhed / fred der hersker omkring en elefant.

Derefter fortsatte sejlturen og næste stop, hvor også Jut ventede på os, var ved den store Buhdda figur, og hvor vores sejltur stoppede. Efter en kort lille pause kørte vi et lille stykke vej for at stoppe ved en stor grotte.

Her fik vi uventet en meget sød ung pige (ca. 10 år) som "guide" og som ville fortælle os om grotten og samtidig guide os rundt i grotten.
Vi var langt nede under jorden og gik mellem smalle klippesprækker alt imedens vores "guide" fortalte om stedet – og hun kunne hendes stof.

Derfra gik turen tilbage til "Sing Buri" hvor vi spiste på den samme restaurant, og igen fik vi rigtig god mad. Pris for 11 personer inkl. drikkevarer var 530,- Bath.

Den sidste del af turen var ret hård ved Jut på grund af mangel på søvn den foregående nat, men han fik sig kæmpet igennem dagen og kl. 17.00 ankom vi til Bandan – alle mere eller mindre brugte.

Atchara kørte med Mæo straks ud for at handle ind til aftensmad.

Fredag den 23. april

Atchara stod tidlig op for at hjælpe naboen med at lave mad. De havde en søn der skulle munkeindvies. Bandan er meget "berømt" for deres dygtige munke og nabobyerne strømmer til for at få deres sønner munkeindviet i netop Bandan.

Casper kørte med Mo, der gerne ville give børnene en oplevelse med en køretur i toget og vi andre kørte til Korat for at handle lidt ind. Sunan var vores chauffør.

I Korat startede vi med at få noget at spise på vores "sædvanlige" lille "restaurant", hvor stedet ser utroligt usselt ud – men maden er kanon god, og efterhånden er vi kendt på "restauranten". Menuen er altid suppe med and og vi har efterhånden besøgt dem utrolig mange gange.

Inden vi forlod Korat var vi i Makro for at handle ind, men her kan man ikke handle hvis man ikke har et "medlemskort" – men også her var der en løsning. Vi lånte et medlemskort af en anden der var færdig med at handle – "No problem".

Derefter gik turen hjemad, hvor Sunan kæmpede for at holde sig vågen. De presser sig selv sindssygt for at tjene lidt ekstra. Sunan arbejder normalt som politimand og når han har fri kører han minibus til Bangkok eller kører med dem der har et kørselsbehov som f.eks. os.

Prisen til Korat og tilbage er 500,- Bath.

Derhjemme var Atchara's mor og naboer ved at gøre chilierne klar, og som Atchara skulle have med til Danmark.

Resten af dagen gik stille og roligt hvor vi slappede af ovenpå vores netop overståede tur.

Lørdag den 24. april

Kl. 07.15 startede jeg med et glas øl. Vi var til bryllup hos en nabo. Vi blev også straks budt på noget at spise, hvilket vi selvfølgelig sagde ja tak til – selvom varm mad her om morgenen ikke er mig. Men jeg tog pænt af de "hotte" retter, hvilket mange af thainerne overhovedet ikke kunne forstå – at jeg som "falang" kunne spise de stærke retter, kom som en stor overraskelse for dem.

Omkring kl. 08.00 gik vi hjem igen. Atchara fortsatte op til munkeindvielsesfesten, medens Jesper og jeg blev hjemme – men ikke ret længe. Vi besluttede os også for at gå op til festen. Men Atchara var allerede gået videre op til familien.

Her oplevede vi at Jesper og jeg nærmest blev "kidnappet" (dog på en pæn måde). Vi var pludselig midt i en fest og hvor mit glas i hvert fald ikke måtte være tom. Vi undgik heller ikke at komme ud og danse og hvor jeg fik at vide at jeg skulle "vrikke" noget mere med måsen – det var bare herligt. Glade og venlige mennesker der var i fest humør.

På vej op til templet mødte vi Atchara der filmede hele "flokken" og som fik Jesper og mig ud af "flokken". Jut og Sunan ville ud og fiske og spurgte om jeg ville med. Søen skulle tømmes for vand.

Til at starte med undrede det mig meget at Atchara's far ikke deltog, for han er helt vild med dette – men hvorfor i grunden stå og kigge på at søen tømmes. Nej da søen var ved at være tom for vand – kom han.

De fangede utroligt mange fisk – både små som store og der var virkelig en god stemning her nede ved søen. Jeg deltog desværre ikke i selve fiskningen, som jeg havde dårlig erfaring med fra sidste gang vi gjorde det, og hvor jeg havde ca. 1000 myggestik eller bid på hele kroppen og som havde været et mareridt.

Kl. 21.00 skulle Atchara, hendes mor, Mæo, Casper, Nung Nang + nogle naboer ind til en naboby for at se kærlighedsfilm på en storskærm. Jeg blev hjemme sammen med Jesper og Atchara's far.

Søndag den 25. april

Det havde regnet helt vildt i løbet af natten og jeg tror de andre kom hjem før tid. På et tidspunkt var det også begyndt at dryppe i min seng, men da der var plads nok, flyttede jeg mig bare lidt. Det "problem" måtte vente til Atchara skulle finde en "plads" i sengen.

Atchara's fars seng var også blevet gennemblødt i løbet af natten, så morgenaktiviteten bestod af at få madrasserne ud i solen.

Om formiddagen kørte Mo, Mæo, Atchara og Sunan til Chatturat for at købe nye senge. Jeg havde sponsoreret en ny seng til Mo og en til Atchara's far. Det var første gang i hans liv at han skulle sove i en ny seng, og han lyste af glæde.

Jeg fik i medens limet det ene puslespil og det kom faktisk til at se rigtig godt ud. Om eftermiddagen var jeg oppe og hjælpe Mo med at samle hendes nye seng, hvilket var enormt varmt. Jeg badede nærmest i sved og et dejligt koldt bad var efterfølgende tiltrængt.

Om eftermiddagen fik vi meddelelsen at der var død en dreng mere i Bandan. Han var omkring 10 år og døde af AIDS. Hans mor døde for nogle år siden af samme sygdom – uhyggeligt.

Resten af dagen gik med ren afslapning på drømmesengen.

Mandag den 26. april

Dagen var afrejsedag og dermed tilbage til det "virkelige" liv. Vi var allerede godt udsovet omkring kl. 06.00, hvor vi vågnede til sørgemusik.

Dagen gik med pakning og færdiggørelse af alle de ting Atchara skulle have med til Danmark. Hun skulle bl.a. have masser af chili, ingefær, hvidløg, mango og selvfølgelig et helt apotek med hjem.

Om formiddagen fik jeg bekræftet flybilletterne i Bangkok hos Jysk Rejsebureau, og dermed var dette også ordnet og OK.

Atchara og jeg tog en sidste tur til Dalat Camping for at handle sidste ting ind. Dagen var præget af afrejsen, og Atchara's mor var hele dagen trist til mode. Kl. 18.00 kørte vi af sted – hvor vi lige holdt for hos øvrige familiemedlemmer for at sige pænt farvel.

Med i bussen var Pan + barnebarn, Jut's lille dreng, Mæk, Gai, Mo, Mæo, Nung Nang, Atchara's mor og far, Jut og selvfølgelig os fire.

Vi spiste undervejs, hvor stemningen efterhånden var meget langt nede. Ikke fordi de var sure, men fordi de var kede af at vi rejste.

Vi ankom til Bangkok omkring kl. 22.30, hvor vi straks fik checket ind, sagt pænt farvel, hvor Atchara's mor som sædvanlig blev utrolig blød og græd.

Da vi var kommet igennem paskontrollen var det Caspers tur til at græde. Han savnede Atchara's mor. Kl. 02.35 fløj vi af sted fra Bangkok og inden der var gået ret lang tid sov hele bundtet – i hvert fald et par timer.

Vi skulle flyve i 11½ time på grund af kraftig modvind. Vi fløj på et tidspunkt kun med omkring 700 km/t.

Kl. 09.20 landede vi i Amsterdam og skulle først flyve derfra omkring kl. 14.40, men inden vi på ny fik checket ind, dog uden bagage og kom ud til gaten, var der faktisk allerede gået 1 time.

Tiden gik rimelig hurtigt, men jeg fornemmede at Casper og Jesper efterhånden trængte til søvn. Under turen til København faldt de da også begge i søvn inden vi havde forladt startbanen.

I København stod Claus og ventede på os, og efter at vi havde hentet bilen ude ved Claus, gik turen mod Jylland. Omkring kl. 20.00 ankom vi til Sdr. Felding, hvor jeg efterhånden var blevet godt overtræt.

Opsummering

Igen har det været en uforglemmelig ferie fra den 29. marts til den 27. april 2004. Vi har fået så mange nye indtryk med os i "rygsækken". Vi har set og oplevet så utroligt mange ting og specielt mit Vietnam besøg var en kæmpe oplevelse. Vores budget denne gang var på ca. 55.000,- DKR.

Og som prikken over i'et, fik jeg om fredagen den 30. april en opringning fra Pia fra Jysk Rejsebureau – som ville høre hvordan turen havde været, og så havde hun jo fået en mail fra agenten i Hanoi omkring grupperejse eller ikke. Og det ville hun lige have ud af verdenen. Aftalen blev at Jysk Rejsebureau rettede deres rejsebeskrivelse til, så ikke andre havde samme oplevelse og at selve turbeskrivelsen også blev opdateret. Den engelske version i Hanoi var meget bedre en den danske version. Og dermed var der sat punktum for dette. Jeg havde trods alt haft en mega ferie i Vietnam – samtlige dage. Men det var en fin gestus at jeg fik denne opringning.

STATISTIK

Jeg har nu været i følgende lande og hovedstæder og fløjet med følgende flyselskaber:

Antal gange	Land	Hovedstad
6	Norge	Oslo
2	Holland	Amsterdam
3	Sverige	Stockholm
1	Belgien	
1	Finnland	Helsinki
?	Tyskland	
1	Sovjetunionen	Moskva
1	Polen	
1	Grækenland	Athen
1	DDR	
1	Cuba	Havanna
2	Østrig	
3	Frankrig	Paris
1	Italien	
1	Spanien	Madrid
1	Jamaica	
3	England	London
1	USA-Florida	
1	Skotland	Edinburgh
1	Burma	
1	Monaco	Monaco
1	Paraguay	
6	Thailand	Bangkok
1	Argentina	
1	Indien	New Delhi
1	Estland	
1	Filippinerne	Manila
1	Lettland	
1	Brasilien	Brasilia
1	Litauen	
1	Schweiz	
1	Laos	Vientiane
(1)	Cambodia (grænsen)	
1	Grønland	Nuuk
1	Island	Reykjavik
(1)	Kina (grænsen)	
1	Vietnam	Hanoi
37	Lande	20 hovedstæder

SAS, Mærsk, Cimbrer Air, Sterling, Thai Air, Britania Airlines, Varig, Aeroflot, Cubana Airlines, Fin Air, Lufthansa, British Airways Sunair, Air Greenland, Icelandair, KLM, China Air, og Vietnam Airlines, og har sammenlagt ca. fløjet 236.935 km. (checket med diverse luftblade).